

VI. ORTADOĞU'DA SİYASET VE TOPLUM KONGRESİ

Kongre Programı ve Özet Kitapçığı

VI. MIDDLE EAST CONGRESS ON POLITICS AND SOCIETY Congress Program and Summary Booklet

11-13 Kasım 2022

Sakarya Üniversitesi Ortadoğu Enstitüsü

Sakarya-Türkiye

November 11-13, 2022

Sakarya University Middle East Institute

Sakarya-Türkiye

www.middleeastcongress.org - middleeastcongress@gmail.com

 @SAUORTADOGU /SAUORTADOGU /SAUORMER ORMER.SAKARYA.EDU.TR

"Bu etkinlik TÜBİTAK tarafından desteklenmektedir."

10.30 – 11.00

AÇILIŞ KONUŞMALARI / OPENING REMARKS

- Tuncay KARDAŞ, Ortadoğu Enstitüsü Müdürü / Director of the Middle East Institute
- Hamza AL, Sakarya Üniversitesi Rektörü / Rector of Sakarya University

11.00 – 12.00

AÇILIŞ / KEYNOTE SPEECH

- Ahmet Nuri YURDUSEV, The Making of the Modern Middle East: European and Ottoman Impact

12.00 – 14.00

ÖĞLE ARASI / LUNCH BREAK

14.00 – 15.45

FROM THE 20TH TO THE 21ST CENTURY DIPLOMACY IN THE MIDDLE EAST (in person)

Chair: Elsadig ELFAQIH

- Mehmet ÖZKAN, Back to the Past: The Middle East in Retrospective
- Mohammed ALGHIRANI, The Complexity of the Middle East Present Situation
- Jawad ANANI, Existential Challenges to the Middle East? Water, Energy and Food?

16.00 – 18.00

THE MIDDLE EAST IN WORLD POLITICS (in person – parallel 1)

Chair: Tuncay KARDAŞ

- Jerzy ZDANOWSKI, Does Constructivism Still Matter? The Sultan Qabus Declaration on the Harmonious Human Community of 2018 as the Voice of "the Rest"
- Zoltan EGERESI, The War in Ukraine and Its Effects on the Mediterranean

DISPLACEMENT, WOMEN AND THE MEDIA IN THE MIDDLE EAST (in person – parallel 2)

Chair: İbrahim EFE

- Zohreh Nosrat KHARAZMI, Hashtag Feminism in Iran: From the Quest for Equality and Liberty to a Violent Revolution
- İbrahim EFE, A Comparative Analysis of Political Discourses on Repatriation of Syrians in Jordan, Lebanon and Türkiye
- Zeinab Ghasemi TARI, Religious Tourism and Conflict Resolution: The Case of Arbaeen Pilgrimage
- Zarqa PARVEZ, Women in National Identity Projects: Gulf Countries
- Nevin ARVAS, Stereotypes of The Middle Eastern in The U.S. Media Coverage (online)

DIPLOMACY IN THE MIDDLE EAST (in person – parallel 3)

Chair: Furkan Halit YOLCU

- Mounira BOUDERDABENE & Limane MOUNIR, American Cultural Diplomacy as a Soft Power and an Ideological Mechanism for Managing Cultural Diversity in the Middle East Reading in the Role and Dimensions
- Anita Mariann KOVACS, Coalitions or Alliances? Return of the Geopolitics to the Middle East
- Alptekin Cihangir İŞBİLİR, The Peacebuilding Capacity of Muslim Civil Society Organizations and Their Challenges

09.00 – 10.00

SOCIETY AND POLITICS IN THE GULF (online)

Chair: Zana BAYKAL

- Arhama SIDDIQA, Pakistan-GCC-Türkiye: A Triangle of Security, Stability, and Economic Cooperation
- Laura Mejia ROCHA, Beyond one regional identity: The case of the Qatari identity
- Zana BAYKAL, Economic Performance of Iraq During the Covid-19 Pandemic

10.00 – 11.30

BÜYÜK GÜÇLER VE ORTADOĞU (online)

Oturum Başkanı: Kemal İNAT

- Ahmet Yavuz GÜRLER & Serap YOLCU YAVUZ, Suriye Krizine Neorealist Perspektifle Türkiye Cumhuriyeti ve Rusya Federasyonu'nun Yaklaşımı (1957/2011 Krizleri)
- Ömer DUMAN, ABD'nin Kuzey Afrika Dış Politikası: Donald Trump Dönemi (2017-2021)
- Merve ŞAHİN, ABD ve Çin'in Körfez Bölgesi'ndeki Stratejik Rekabeti: Fırsatlar ve Zorluklar
- Barış ADIBELLİ, Hindistan'da Müslüman Protestoları ve Narendra Modi'nin Orta Doğu Politikası'nın Geleceği
- Kerem AKIL, Ekonomik Yaptırımların Dış Politikaya Etkisi: ABD'nin Ekonomik Yaptırımları İran'ın Dış Politikasını Değiştirdi mi?

11.30 – 13.00

CONFLICT & RESOLUTION IN THE MIDDLE EAST (online)

Chair: Aytaç KADIOĞLU

- Antonio Basallote MARÍN, Ideological Roots and Psychosocial Factors of Israeli Violence towards Palestinians
- Vedran OBUCINA, Possibilities and Challenges of Religious Peacebuilding in the Middle East
- Nur Atika HAIRI, Strategies and Approaches of Global Peace Mission (GPM) on Afghanistan's Humanitarian Assistance
- Sana Mohammed Hanif SHAIKH, The Jolt of Uprising: The impact of Syrian Civil War on Lebanon
- Aytaç KADIOĞLU, The Proxy War in Syria: Conflict, Terrorism and Resolution

13.00 – 14.30

ORTADOĞU'DA DEVLET DIŞI AKTÖRLER (online)

Oturum Başkanı: Hatice Rumeysa DURSUN

- Ahmet Ali UGAN, Yemen'de İç Savaş: Husi Darbesi ve Sonrası
- Abdalazız ABUELEYAN, Hamas ve Hizbullah'ın İHA Projesi Sahip Olmasının İsrail'e Yansımaları
- Ceren BAZ & Ramazan ERDAĞ, Suriye İç Savaşı'nda YPJ ve DEAŞ'a Katılan Kadın Militanlar
- Ali Bilgin VARLIK, Fighting Groups of the Syrian Civil War
- Gökhan ERELİ, Southern Transitional Council as a Local Actor with Foreign Support

14.30 – 15.30

CHINA'S GROWING ROLE IN THE MIDDLE EAST IN AN AGE OF TURBULENCE (online)

Chair: Bilal YILDIRIM

- Kadir TEMİZ, Migration and Foreign Policy: Implications for Turkey-China Relations
- Jiuzhou DUAN, Synergy of Development Strategies: The BRI and China's Relations with Arab Countries
- Zan TAO, Neo-Ottomanism or Eurasianism? Turkey's Geopolitics from the Perspective of Inner Asian History

15.30 – 17.00

THE MIDDLE EAST FROM A THEORETICAL PERSPECTIVE (online)

Chair: Ali BALCI

- Faisal NASERI, A Paper for Improving the Security Condition of the Countries in the MENA Region and in the Globe
- Amjad Z. TAAMA & Nawar Jaleel HASHIM, Proxy War: Selected Middle Eastern Models
- Michal LIPA, Egypt's Foreign Policy towards Israel in the Light of Neoclassical Realism
- Hüsna TAŞ YETİM & Rabia HAN, Uluslararası Hiyerarşi ve Ortadoğu: Şiddet, Bağımlılık ve Anti-Amerikancılık
- Onur Sinan YURDABAK, Rosa Luxemburg'un Sermaye Birikimi ve Kapitalizmin Çöküşü Üzerine Tespitleri Işığında “Arap Baharı”

17.00 – 18.00

KUZEY AFRİKA'DA SİYASET VE TOPLUM (online)

Oturum Başkanı: Filiz CİCİOĞLU

- Sezgin BAŞ, Tunus'ta Anayasal İstikrarsızlık: Cumhurbaşkanı Kays Said'in Anayasal Politikası
- Emre SAYGIN, Tunus'ta Devlet-Toplum Kısır Döngüsü: Arap İsyanları Sonrasında Özgürlüklerin Politik Ekonomisi
- Hatice Rumeysa DURSUN, Mağrip'te Fas–Cezayir Rekabeti ve Bölgesel İlişkilere Etkileri

18.00 – 19.30

GREAT POWERS AND THE MIDDLE EAST (online)

Chair: Othman ALİ

- Muhammet KOÇAK, Russia's Endgame in Syria: Quest for International Status?
- Taylan Özgür KAYA, “Renewed” Euro-Mediterranean Partnership: A New Content or an “Old Wine in a New Bottle”
- Musa AKGÜL, US Multilateral Approach towards the Middle East under Obama and Its Repercussions: The Case of Proxy War against ISIS
- Othman ALİ, Joe Biden’s Iraq policy is Iran-based One: A Study Based on Regional Factors of USA Foreign Policy in Iraq
- Bezen Balamir Coşkun & Ahmet Üçağaç, Butterfly Effect or Chain Reaction: Societal and Political Implications of the Arab Spring at the Middle East?

19.30 – 21.00

İNSANİ VE ULUSLARARASI GÜVENLİK KISKACINDA SURİYELİ MÜLTECİLER (online)

Oturum Başkanı: Nebi MİŞ

- Yücel ACER, Sığınmacı Sorunu ve Hukuki Yetersizlikler
- Ferhat PİRİNÇCİ, Suriyeli Mlteçiler ve Geri Dönüş: Bölge lkelerinin Politikaları zerine Bir Karşılaştırma
- Murat YEŞİLTAŞ, Suriye’de Normalleşme Mümkün m?
- Nebi MİŞ, Göçmen Karşıtlığının Ulusal Siyasetlerin Geleceğine Etkisi

09.00 – 10.00

ORTADOĞU’DA GÖÇ VE YERİNDEN EDİLME (online)

Oturum Başkanı: Yıldırım TURAN

- Hacı Mehmet BOYRAZ, Avrupa’nın Ortadoğu ve Ukrayna Menşeli Sığınmacılara Yönelik Tutumu
- Hüdayi SAYIN, Yasemin KONUKÇU & Mehmet Ozan AKBAY, Ninova'nın Silinen Yüzleri Savaşın Öteki Mağdurları: Asuriler
- Neslihan KURAN, Etnik Çatışmalar Arasında İsrail: Yeni Bir Etno-Dinsel Kimlik Olarak İsrail’e Göç Eden Etiyopyalı Göçmenlerin Kimlik Mücadelesi

10.00 – 11.30

GEOPOLITICS (online)

Chair: Muhammad AL ZAWAWY

- Rasoul Afzali, Seyedmohammad Seyedi Asl & Kamal Ranjbari, An Analysis of Factors Affecting Geopolitical Competition among Regional Powers in the Middle East
- Orkhan VALİYEV, Türkiye’s Geopolitical Destiny: From a Closed Nationality to a Flexible Regional Center Country
- Sadeq A.I. ALSHAIKHEID & Ahmed J. Y. ASMAR, The Future of the Turkish-Saudi Relations in the light of the Regional and International Changes
- Muhammad AL ZAWAWY, Energy Security in the Eastern Mediterranean after the Ukrainian War
- Mert Can DUMAN, The New and Sustainable Normal for Developing Countries

11.30 – 12.45

ORTADOĞU'DA TARİHİ YENİDEN DÜŞÜNMEK (online)

Oturum Başkanı: İsmail EDİZ

- Esmâ YIKMAZ, Doktor Fahreddin Şevket'in "İrân" ve William Penn Cresson'ın "Persia: The Awakening East" Adlı Eserleri Üzerinden 1900'lü Yıllar İran'ına Dair Karşılaştırmalı Bir Okuma
- Deniz DEDE, Kültürel Mirasın Yok Oluşu: Orta Doğu'da Unutturulan Tarih
- Nuri SALIK, Devrim ve Dış Politika: Suriye Baas Partisi Örneği (1963-1970)
- Yunus ŞAHBAZ, 1980'li Yıllarda Orta Doğu'daki İslâmî Hareketlere Türk Aydınının Bakışı: Erol Güngör Örneği

12.45 – 13.45

DIPLOMACY IN THE MIDDLE EAST (online)

Chair: Diego Checa HIDALGO

- Ayşenur AYGÜL, Analysis of Libyan Immigration Detention Centers under the International Law
- Diego Checa HIDALGO, Compliance with International Humanitarian Law Respect in the Palestinian Territories Occupied by Israel
- Nur Atika HAIRI, The Humanitarian Assistance Role of Malaysia for Syria (MFS) Toward Syrian Refugees in Malaysia, Syria and Türkiye from 2012 to 2021

13.45 – 15.00

KÖRFEZ'DE SİYASET VE TOPLUM (online)

Oturum Başkanı: Mehmet RAKİPOĞLU

- Ferit MALKARA, Yemen'in Toplumsal Yapısı ve Siyasal Şiddet Bağlamında İç Savaş
- Muhammet Fatih ÖZKAN, Geleneksel İttifaklarla Bölgesel İşbirliği Arayışları Arasında Katar'ın İran'la İlişkileri
- Yusuf Bahadır KESKİN, Suudi Arabistan'ın Yemen Müdahalesi: Siyasi, Askeri ve Ekonomik Başarısızlığın Analizi
- Çığatay Balcı, İran'ın Psikolojik Harekât Stratejisinde Ara Hedef Kitlelerin Araçsallığı

15.00 – 16.30

SOCIETY, POLITICS AND VIOLENCE: (ANTI)SYSTEM DYNAMICS AND (PREVENTING) EXTREMISM IN THE MENA REGION (online)

Chair: Inmaculada Marrero ROCHA

- Lucia G. DEL-MORAL, From the Radical Disembedding to Cross-Ideological Coalescence: Inter-Party Relations between the Islamist Movement al-Adl wa-l-Ihsane and the Radical Left Party Annahj Addimocrati in Morocco
- Daniel F. Pérez GARCÍA, Spain and Morocco versus Terrorism: Bilateral Cooperation in the Fields of LEA's, Judiciary and Prevention of Radicalization
- Javier RUIPÉREZ, Josep García COLL & Salvador BERDÚN, Reframing P/CVE Policies in and towards the MENA Region: an Empirical Analysis Based on Research from Iraq, Tunisia and Lebanon
- Daniela IRRERA, Religion and Civil Society Organizations in the Mediterranean: Strengthening Interreligious Dialogue and Tackling Radicalisation

16.30 – 17.30

LEVANT'TA TOPLUM VE SİYASET (online)

Oturum Başkanı: A. Selcan ÖZDEMİRCİ CİNAL

- Ahmet Emin DAĞ, Suriye'nin Demografik dönüşümü ve Türkiye'nin Seçenekleri
- Işıl Karslı DEMİRAĞ, Medya Mezhepçiliği: Lübnan Örneği
- Tuğçe Ersoy CEYLAN, İsrail'de İslami Hareket

17.30 – 19.00

SOCIETY AND POLITICS IN NORTH AFRICA (online)

Chair: Berkan ÖZGÜR

- Zoulikha ALIANE, Developments of Western Sahara Issue and Its Impact on North African Countries
- Aşlıgül SARIKAMIŞ, EU's Policies for Preventing Violent Extremism and Terrorism in North Africa and Sahel Region
- Mahfoud Ali ZOUI, 'Politics of Memory' in the 'New Algeria' and the Future of Relations with France
- Çağlar EZİKOĞLU, The Logic of Political Survival in Middle East: The Case of AKP and Ennahda

ÖZETLER / ABSTRACTS

Zohreh Nosrat KHARAZMI (Assist. Prof. - University of Tehran):

Hashtag Feminism in Iran: From the Quest for Equality and Liberty to a Violent Revolution

At the historical moment when post-feminism was imposing itself as a new paradigm, the contested terrain of the virtual space empowered women for “redoing” feminism. Twitter remained the key space for the fourth wave activists to materialize a subculture with new social relations and emerging forms of political possibility. Despite the fact that Twitter is officially blocked in Iran, #HashtagActivism has remained vital venue for Iranian fourth wavers to participate in networks, and create personal stories to bring collective changes. The present study, thus, focuses on the most popular and highly trended feminist hashtags, during March 2021 to 2022, to extract the major themes and socio-political demands. With the employment of reflexive thematic analysis (RTA) and ATLAS.ti9.0.15 software, the results indicate that four major themes, along with ten minor sub-motifs, pervades: first, recognition and respect is required exempt from gender identity. It includes end of feminine socialization and stereotypical portrayals, as well as, engaging men in feminism. Second and third, respectively, the demand for moral relativism & tolerance for women’s liberties, and contempt of Islam for “discriminatory” laws and practices, are indication of re-structuring and petitioning for legislative power and equal footings with men. Ultimately, the fourth is the embodiment of “the personal is political”: it portrays an array of political intentions from simple criticism to opposition against the Islamic Republic. It contains the quest for democratic values and individual right to freedom of choice, simultaneous with conscious-raising and using various techniques of resistance, both non/violent civil disobedient ones, for the agenda of “regime change”.

İbrahim EFE (Assoc. Prof. – Kilis 7 Aralık University):

A Comparative Analysis of Political Discourses on Repatriation of Syrians in Jordan, Lebanon and Türkiye

Throughout the relatively short history of accepting Syrian refugees in Turkey, political discourses on them have been marked predominantly by inclusion and later by exclusion, tinged with cultural details. This paper attempts to explain how the former theme has been ascendant at certain times and the theme of exclusion has come to the forefront in presidential speeches depending on the timing and addressee of the speech. The paper argues that the President managed to accommodate both sides of the discussion on refugees, but mostly appealing to cultural themes of brotherhood, ensar-muhajir relationship and altruism when including refugees and

to political themes of unequal burden sharing, Western ambivalence and temporality of Syrian refugees in Turkey when excluding refugees. Presidential discourses on Syrian refugees have been fluctuating due to the tone of the corresponding public debate and perception of the issue. The study uses a special corpus consisting of presidential speeches focusing on Syrian refugees in Turkey. The data is analysed through a combination of corpus linguistics and discourse analysis. The findings reveal that the President chooses culturally laden terms and idioms when he is addressing to the local audience, whereas in his speeches delivered to the international community and the officials of foreign states, generic terms are preferred. At the discourse level, the President's predilection of certain terms and idioms in different contexts are also conducive to accentuating his and Turkey's moral superiority in the discursive war on Turkey's Syria policy and the pertinent migration policies.

Zeinab Ghasemi TARI (Assist. Prof. – University of Tehran)

Religious Tourism and Conflict Resolution: The Case of Arbaeen Pilgrimage

The present paper uses intercultural contact theory to explore effective solutions for reducing intergroup prejudice and threat perception through religious tourism. To this aim, the researcher chooses the Arbaeen Pilgrimage, the world's largest annual gathering in Karbala, and the interaction of the Iranians with Iraqis. The paper investigates if interpersonal contact between Iranians and Iraqis has assisted in changing the perception of the Iranians toward the Iraqis, given the history of the prolonged conflict between Iran-Iraq (1980-1988) and current Iran's image across the "Arab World." To observe the cultural contact of foot pilgrims to Karbala, the researcher traveled to Iraq in 2019 for five days to participate in a 78 km walk from Najaf to Karbala to conduct interviews. A random sampling method was employed to account for the diverse demographic characteristics of pilgrims. Overall, 30 semi-structured face-to-face interviews with 16 female and 14 male Iranian pilgrims were conducted. Participants comprised Iranian people aged 14 to 57. Each interview lasted from 25 minutes to as long as 45. The paper argues that under Gordon Allport four optimal conditions-- i.e., a.) equal status; b.) common goals; c.) intergroup cooperation, and d.) support of social and institutional authorities-- intergroup contact between Iranians and Iraqis has helped in reducing prejudice, diminishing old hostilities and lead to positive effects.

Zarqa PARVEZ (Assist. Prof. - Georgetown University in Qatar)

Women in National Identity Projects: Gulf Countries

The Gulf Arab States are engaged in the process of creating a unique national identity, which will differentiate them from the neighboring states and help them

strengthen their image globally. Nationalism and national identity are terms still under construction. Recently, Gulf States have accelerated the efforts in promoting national myths rooted in the selective imagining of the past, the binary language (tradition vs. modernity, past vs. present) of modernist nationalism theory. The role of women is central to nation building and national-identity projection; each of the States uses women as a symbol of the nation's values, vision, and policies. The paper seeks to answer the following: to what extent and in what ways are national identities and policies in Gulf States gendered how are women situated in these narratives of identity and progress?? In addition, the paper will explore the status of women in relation to nation-building processes in two of the Gulf countries Qatar and Saudi Arabia.

Nevin ARVAS (St Clements University)

Stereotypes of The Middle Eastern in The U.S. Media Coverage

In the United States, one of the most important ethnic groups comes from the Middle East. They have been portrayed by the Western media, including movies, news coverage, theatre, and cartoons. It seems that cross-cultural communication is difficult between the United States and the Middle East due to cultural issues. They are framed as 'terrorist,' 'barbaric,' and 'enemy of the world. They have been portrayed as "primitive," "ignorant," "poor," and "criminal." In the case of the Asian, there have also been some bad stereotypes in the Western countries. However, as it is said before, because Western culture and Eastern culture does not know enough each other, they have negative stereotypes about themselves. Moreover, differences among religions and value systems have a significant impact on the image of the Middle Eastern women in the public opinion over here. Because in general, the American public often has very little knowledge of the Middle East, the terms of 'uprising conflict,' 'coups,' and 'terrorist activities' have not been understood clearly by them. Therefore, the media and newsmakers affect American. Most of American gets information from television, television news, movies, advertisement, and cartoon have given intentional image about some races such as the Middle Eastern, Asian, or African. In this point, it can be useful to describe how these visual images influence people's opinions In this project, it will be studied the image of Middle Eastern people in the United States, by analyzing the photographs and images of the two important newspapers of U.S, which are called the Washington Post, and the New York Times. It will be tried to highlight that the Middle Eastern people have been portrayed negatively by the U.S media coverage. Indeed, this paper examines newspaper coverage of Middle Eastern during two mounts in 2009.

Mounira BOUDERDABENE & Limane MOUNIR (University of Constantine 3)

American Cultural Diplomacy as a Soft Power and an Ideological Mechanism for Managing Cultural Diversity in the Middle East Reading in the Role and Dimensions

Speaking about American soft power and through its cultural aspect represented in cultural diplomacy, it did not enter the Middle East with the post-9/11 phase, but it is certain that the American interest in the region at this level has never taken this much involvement and this level before. From programming and planning with clear goals. In this exact case, it is confirmed that cultural diplomacy towards the Middle East is a natural continuation of the logic of hard power. From pressure to modify educational programs, to establishing television and radio channels that speak on behalf of the American interest, to stimulating reforms in the cultural and religious field, and intensifying research programs on the cultural and religious backgrounds of terrorism emanating from this geographic and civilized field, are all axes of action identified by a diagnosis of the emerging strategic situation in the wake of the 9/11 bombings. Information, ideas, values, systems, traditions, beliefs, and other aspects of culture, with the intent of promoting mutual understanding, have created cultural diplomacy as a science or study of intercultural diplomacy as a practice for several centuries. By pressing ideas, to control mental perceptions through various media, and also Arab governments to change education curricula under the cover of managing reform and cultural and political diversity in the Middle East. Through these data, it is necessary to pose an obvious problem for this study: What are the most important criteria and dimensions of American cultural diplomacy in consolidating the system of American cultural values and managing cultural diversity in the Middle East?

Anita Mariann KOVACS (National University of Public Service of Hungary)

Coalitions or Alliances? Return of the Geopolitics to the Middle East

As a result of the occurred in the past decade, the security structures and the political dynamics of the Middle East have changed dramatically. The shifts in the regional balances of power and the increased regional instability launched processes that made effects on the whole region. The retreat of the former hegemon meant the disappearance of an unquestionably committed security guarantor (with capabilities and intentions to act and dominate) that led to a power vacuum at regional level. The collapsed and/or weakened statehoods created intra-state power voids that allowed the reinforcement of the non-state and sub-state actors, who started to look for supporters for the intensified internal struggle for power. As for the regional powers, the fear of a regime change, the security dilemma and the uncertainty about the aims,

intentions and capabilities of the regional adversaries in the changing and transforming security environment created a regional arms race, a regional-supremacy trap and the need to seek for new and more allies. As the competition for survival has become linked to power-projection, never-before-seen cooperations appeared in this region torn by proxy-wars and characterized by hybrid warfare, asymmetrical confrontations and use of the new military technologies. But until now these coalitions seem to be volatile, changing, ad-hoc and interest-based, permanent or consistent alliances are not present yet. What shows signs of emerging is a new security subcomplex, dominated by a Saudi-Arabia-Iran tussle (with an intensifying Gulf-Arab-Israeli relationship), instead of a solid security architecture. Therefore, the region represents not a military challenge, but rather a diplomatic one.

Alptekin Cihangir İŞBİLİR (Anadolu Agency)

The Peacebuilding Capacity of Muslim Civil Society Organizations and Their Challenges

Impacts of humanitarian diplomacy implemented by non-governmental organizations as “supportive actors” on conflict intervention and peace-building processes have been more discussed in the literature in recent years, compared to elite diplomacy practiced by states as “central actors” in international relations. NGOs can fulfill their peace-building functions in parallel with the attitude of the states, the levels of conflict, the influence of the media and their financial resources. Having many advantages and relatively high maneuverability unlike official actors, the peace-building functions of NGOs are examined in this study, such as protection, monitoring, advocacy, socialization, social cohesion, mediation, service providing and combating radicalization. Moreover, it is discussed that the capabilities of NGOs established and managed by Muslims in the context of these functions and the challenges they face. In this framework, the study is supported by many field studies, and deals with some examples of intervention to chronic conflicts as well as resolved and ongoing conflicts. On the other hand, the study compares successful examples in this field with Muslim NGOs and develops concrete proposals on which fields and to what extent they need capacity building to increase the effectiveness of their functions. In today's world where hybrid, cosmopolitan and multi-track diplomacy are getting crucial and climate change and cyber security are included in the conflict equations, the reactions of non-governmental organizations to this change will also be discussed in the study.

Arhama SIDDIQA (Institute of Strategic Studies Islamabad)

Pakistan-GCC-Turkiye: A Triangle of Security, Stability, and Economic Cooperation

The evolution of the multipolar world order has fostered the role of economic diplomacy as a new baseline for foreign policy. Rapid changes, especially of geo-economic nature in both the Middle East and South Asia, have prompted changes as well as intensity of the security dilemma in these regions. These have significantly influenced the interests of Pakistan, Gulf Cooperation Council (GCC) and Turkiye. While the latter two have a direct role in the changing Middle Eastern dynamics, Pakistan is also a key player in the Muslim world and its proximate region. Islamabad maintains close ties with both the GCC countries and Turkiye initially premised on religion and now encompassing politics, security and economic domains as well. For instance, engagement between the three nations within the defense sector has been substantial in terms of defense production, training and military consultations. Furthermore, within the economic realm the GCC and Turkiye have been home to a significant number of Pakistani expatriates that are contributing towards the development of their host countries in different domains. Hence, even though the three sides diverge in terms of their broader strategic objectives, a unique confluence of interests exists within this triad particularly in the backdrop of the present global fiscal crunch. This research will provide brief overviews of relations between Pakistan, GCC and Turkiye and will highlight how this triad can further be strengthened through the application of respective comparative advantages particularly in terms of energy and food security vis a vis the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC).

Laura Mejia ROCHA (University of Montreal)

Beyond one regional identity: The case of the Qatari identity

The Gulf region has met a rapid development throughout the 20th century, and while a large number of research has been focused in the economic and political dimensions of the countries in the region, the cultural and identity sphere has been a subject much less appointed. Hence, this paper aims to explore the cultural ties that one of its countries, Qatar, has regarding its own past and history; the rest of the region and the inevitable modernization process that has been taking place since the beginning of the century. Moreover, Qatar is now in a particular geopolitical position that leads the country to start rethinking their own identity; being in the middle of a region that seeks unity, while recognizing that their independence has never been more crucial. The specific circumstance in which Qatar finds itself is also met with regional expectations, such as theirs of Saudi Arabia and international expectations, belonging to territories such as United States, Russia or Turkey. In this interesting

context, it has never been more important to study what this means for the Qatari people, not in economical or political terms per se, but in cultural and identarian, as these also have the power to dictate and influence their decisions, and the future of the Gulf region.

Zana BAYKAL (Res. Assist. - Sakarya University ORMER)

Economic Performance of Iraq during the Covid-19 Pandemic

While the global pandemic has shaken the economic activities in the world, it has been wondered how countries with fragile economies were affected by this shock and how they performed in this period. Iraq, which is almost entirely dependent on oil exports and exhibits a fragile structure with its economic indicators, has started to lose its economic balance due to the fall in demand for oil as well as the staggering effects of the pandemic. During this period, Iraq could not meet the expenses and could hardly pay the salaries of civil servants. The unemployment rate, which was 8% in 2012, increased to 13% in 2020 with the effect of the pandemic. Most importantly, the youth unemployment rate had the highest share with 25% in the unemployment rate. The poverty rate also reached 25% during the worst period of the pandemic which caused problems in accessing basic food and services. In summary, poverty and unemployment have increased with the pandemic in Iraq and the opportunities for young people to find a job have disappeared. In the face of these indicators point to a serious economic crisis, Iraq urgently tried to obtain a loan from the International Monetary Fund (IMF). Iraq's macroeconomic indicators had pointed to a partial recovery comparatively before the pandemic excluding the long-term structural problems. But this recovery seems to have disappeared with the effect of the pandemic. The aim of this study is to reveal the impact of the pandemic on the country's economy by comparing the economic indicators of Iraq before and after Covid. In order to make this comparison, open sources such as the World Bank, United Nations, and Ministry of Economy data and reports and media statements of authorities were employed.

Ahmet Yavuz GÜRLER & Serap YOLCU YAVUZ (Doktora Adayı- Trakya Üniversitesi & Dr. Öğretim Üyesi- Trakya Üniversitesi)

Suriye Krizine Neorealist Perspektifle Türkiye Cumhuriyeti ve Rusya Federasyonu'nun Yaklaşımı (1957/2011 Krizleri)

Suriye krizi, günümüz Ortadoğu'sunda güç ilişkilerini etkileyen ve bölgesel/küresel etki oluşturan uzun yıllara dayanan bir sorundur. Coğrafi açıdan bulunduğu konum ve uluslararası yeraltı zenginlikleri yanında çeşitli kaynaklara ulaşım yolunda bulunması sebebiyle birçok devletin ilgisini çekmiştir. Başka bir ifadeyle, yaşanan krizler aslında devletlerin kendi çıkarları doğrultusunda aldığı kararlar ölçüsünde

ortaya çıkmaktadır. Bu durumu şekillendiren en önemli husus, bölgedeki kaynaklara ulaşma çabası yanında uluslararası sistem özelinde 21. yüzyıl içinde süregelen sorunların birbiriyle içselleştiği bir olgu olmaktadır. Uluslararası sistem üzerinde var olan geçişken halin anlaşılmasında olayları irdelerken sadece var olan konjonktürel düzenden bir çıkarımda bulunmak yeterli değildir. Bu bağlamda öngörülen çalışma içerisinde Neorealist çerçeveye özellikle benzer iki dönem aralığı olarak, Soğuk Savaş içerisinde 1957 Suriye Krizi ve Soğuk Savaş sonrasında 2011 Suriye Krizi seçilerek uluslararası sistemde var olan iki rekabet içindeki gücün yaklaşımlarını ele almak hedeflenmektedir. Çünkü bu iki kriz döneminde hem Türkiye Cumhuriyeti hem de Rusya Federasyonu (Soğuk Savaş döneminde SSCB) kendi çıkarlarını korumak isterken sorunların ortaya çıkma ve kalkma süreçlerini de etkilemektedirler. Çalışma ile Suriye meselesinin Türkiye-Rusya ilişkilerini hem uluslararası sistem açısından hem de Neorealist perspektifle bölgeye yönelik farklılıkları bakımından nasıl etkilediği ortaya konulmaya çalışılacaktır. Devletlerin birbirleriyle olan ilişkilerinde sadece salt bu kriz bağlamında değil diğer dünyadaki kriz noktalarında da esasında Neorealist bakış açısıyla bakıldığında çözölemeyen sorunlara dair nasıl çözüm önerileri getirilebileceği tartışılmaya çalışılacaktır.

Ömer DUMAN (Doktora Adayı- Bursa Uludağ Üniversitesi)

ABD'nin Kuzey Afrika Dış Politikası: Donald Trump Dönemi (2017-2021)

Soğuk Savaşı sonrası küresel dünyada dış politika denklemlerinde değişim ve dönüşümler yaşanmıştır. Soğuk Savaşı'nın bitmesiyle bu değişim ve dönüşümler en çok ABD'nin dış politikasında görölmüştür. II. Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan çift kutuplu "dünya düzeninde" ABD ve SSCB baskın iki süper güç olmuştur. Ancak SSCB'nin çökmesiyle Soğuk Savaş dönemi sona ermiş ve küresel sistemde tek kutuplu sistem oluşmuştur. Böylece bu tek kutuplu sistemde dominant (baskın) ve hâkim güç ABD kalmıştır. 1990'lardan sonra ABD dış politikası hemen hemen tüm kıtalarda ve bölgelerde görünür kılınmıştır. ABD dış politikasında Afrika kıtası büyük önem arz etmiştir. Öte yandan, tarihsel olarak ABD, Kuzey Afrika ülkeleriyle ekonomik, siyasal, sosyal, toplumsal ve kültürel ilişkileri de süreklilik göstermiştir. 2017'de ABD başkanı olarak seçilen Donald Trump, ABD'nin Kuzey Afrika dış politikasında önceki başkanların politikalarını (terörle mücadele, ekonomik ilişkiler, enerji güvenliği, demokratik yönetimler, hukukun üstünlüğü ve insan hakları) devam ettirmiştir. Ancak ABD'nin Kuzey Afrika dış politikasında Trump'ın izlediği en önemli politika değişim ve dönüşümü; İsrail'in güvenliğini sağlamak için Kuzey Afrika ülkeleriyle İsrail'i barıştırmak ve diplomatik ilişkilerin geliştirilmesi olmuştur. Çalışmada, bu ve benzeri gelişmeler doğrultusunda, Donald Trump Döneminde ABD'nin Kuzey Afrika dış politikası tahlil edilmesi amaçlanmıştır

Merve ŞAHİN (Doktora Adayı- İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

ABD ve Çin'in Körfez Bölgesi'ndeki Stratejik Rekabeti: Fırsatlar ve Zorluklar

21. yüzyılda küresel sistemi etkileyen en önemli rekabet, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Çin arasında yaşanmaktadır. Bu yarış, esasında ticaret ve teknoloji alanında gerçekleşmekle birlikte bu dinamikler, bazı çevreler tarafından yeni Soğuk Savaş olarak adlandırılmaktadır. Ancak bu Soğuk Savaş'ın öncekinden en büyük farkı, ABD'nin Sovyetler Birliği'ne karşılık Çin ile çok önemli ticari ilişkilerinin olmasıdır. Diğer taraftan Çin'in artan ekonomik ve askeri güç kapasitesine paralel olarak hem kendi bölgesinde hem de dünya genelinde daha iddialı roller oynamaya başlaması, ABD'nin hegemonik durumunun sorgulanmasına yol açmıştır. Tüm bunlarla birlikte iki rakip devletin karşı karşıya geldiği alanlar, artık daha yakından hissedilmeye başlamış ve nitekim bunlardan birisi de Körfez Bölgesi olmuştur. Zengin doğal kaynak rezervlerine sahip olan Körfez Bölgesi, jeopolitik güç dengesinin Orta Doğu'daki en hassas noktalarından biridir. Vaşington ve Pekin'in küresel veya bölgesel stratejik çıkarları için bölgede önemli müttefik veya stratejik partnerlerinin bulunması, tüm taraflar için fırsatlar ve zorlukların incelenmesini gerektirmiştir. Çalışmada, Körfez Bölgesi'ndeki muhtemel kriz alanları belirlenmiş gerek ABD ve Çin'in gerekse de Körfez ülkelerinin stratejik seçeneklerinin neler olduğu irdelenmiştir.

Barış ADIBELLİ (Dr. Öğretim Üyesi- Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)

Hindistan'da Müslüman Protestoları ve Narendra Modi'nin Orta Doğu Politikası'nın Geleceği

Haziran 2022'de iktidardaki Hindu milliyetçisi Bharatiya Janata Partisi'nin (BJP), ulusal sözcüsü Nupur Sharma ve medya başkanı Naveen Kumar Jindal'ın Hz. Muhammed üzerinden İslam karşıtı yorumları Hindistan'da ve dünyadaki Müslümanlar ayağa kaldırdı. Hindistan Müslümanları iki BJP üyesinin Hz. Muhammed'e ve İslam'a yönelik sözlerini protesto etmek için sokaklara döküldü. Müslüman ülkeler ise ülkelerindeki Hindistan Büyükelçilerini Dışişleri Bakanlıklarına çağırarak bu olayı kınamaları meselenin diplomatik kriz boyutunu da gündeme getirdi. Özellikle, Orta Doğu ülkeleri ve Hindistan'ın başlıca ticaret ortakları olan Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Umman ve İran gibi ülkeler diplomatik kanallar aracılığıyla protesto ederek hükümetten özür talep ettiler. Bazı Arap ülkelerinde Hint mallarının boykot edilmesi çağrısında bulunuldu; hatta Kuveyt'teki bazı dükkanlarda Hint ürünlerinin raflardan kaldırıldığı bilgileri medyada yer aldı. İslam İşbirliği Teşkilatı da "Hindistan'da İslam'a yönelik yoğun nefret ve istismarın bulunduğu ve Müslümanların sistematik olarak taciz edildiğini söyleyerek, Hindistan'daki bazı eyaletlerin başörtüsünü yasaklama kararına işaret etti. Özellikle son dönemde Hindistan gibi çok hassas bir iç yapıya

sahip olan ve ülkedeki Müslümanlar ile Hindular arasında pamuk ipliğine bağlı bir denge bulunan ülkede artan milliyetçilik ve inanç ayrımcılığı bir iç savaşı tetikleme riskine sahiptir. Bu çalışmada 2014 yılından beri iktidarda olan Başbakan Narendra Modi'nin Arap Körfezi ülkeleri, İsrail ve İran'ın oluşturduğu üç ana sütun üzerinden yeniden inşa ettiği “Batı’ya Bak” olarak adlandırılan Orta Doğu politikası ve bu politikanın geleceği son Müslüman ayaklanmaları bağlamında geleceği incelenecektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılacaktır.

Kerem AKIL (Doktora Adayı- İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Ekonomik Yaptırımların Dış Politikaya Etkisi: ABD'nin Ekonomik Yaptırımları İran'ın Dış Politikasını Değiştirdi mi?

Bu çalışma, devletlerin bir dış politika aracı olarak kullandığı ekonomik yaptırımların hedef ülkelerdeki etkisini ABD'nin İran'ın nükleer silah elde etmesini engelleme amacıyla başlattığı ekonomik yaptırımlar çerçevesinde tartışmaktadır. Uluslararası yaptırımlar, temel olarak hükümetler tarafından diğer hükümetleri veya diğer ülkelerdeki firmaları ve vatandaşları etkilemek için kullanılan politika araçları olarak tanımlanabilir. Ancak, bu tanımın aksine, literatür de baskın olan görüşe göre, hedefteki ulusun, uluslararası ekonomik yaptırımların varlığına rağmen toplumsal bütünlüğünün ve siyasal direncini artacağı yönündedir. Belirtilen görüşe benzer olarak, bu çalışma da ekonomik yaptırımların özellikle devletlerin güvenlik konuları mevzu bahis olduğunda işlevselliğini yitireceğini ve sonuçsuz kalacağını iddia etmektedir. Bu bağlamda, çalışma, temel olarak üç bölümden oluşmaktadır. İlk olarak, literatür taraması kısmında, ekonomik yaptırımların hedef ülkelerin iç ve dış politikalarına olan olası etkileri tartışılmaktadır. İkinci kısımda ise, ABD ve müttefiklerinin uygulamış olduğu uluslararası yaptırımların İran'ın iç ve dış siyasetine olan etkisi ele alınacaktır. Üçüncü bölümde ise çalışma, İran'a karşı uzun bir süredir uygulanan uluslararası yaptırımların somut olarak siyasal sonuçlara dönüşmediğini aksine İran'ın iç politika da görece istikrarını koruduğu ve dış politika ise bölgesel bir güç olarak nüfuzunu arttırdığı sonucuna varmaktadır.

Antonio Basallote MARÍN (Dr. - Univeristy of Sevilla)

Ideological Roots and Psychosocial Factors of Israeli Violence towards Palestinians

While much has been written and published about the historic-political context of the so-called “Israeli-Palestinian conflict”, the ideological roots and the ideological current context has so far been insufficiently discussed within academia. In spite of the crucial relevance of Zionism as a European Nationalism which promoted the colonization of Palestine and the ethnic cleansing of a large part of its native population, and despite that it remains as the official ideology of the State of Israel,

not many academics have focused deeply enough on such controversial ideology and political thinking. I consider that is necessary to identify and understand it, not only as the main historical reason for the Nakba, but also as the main reason of both the ongoing Israeli violence and the continuation of the Apartheid. Therefore, I firstly attempt to focus on this ideology, as the hegemonic one among the Israeli society and also as the most critical and decisive for the transformation of the “Palestinian-Israeli Conflict” into an Apartheid regime. Based on the analysis of the Zionist discourse and the facts on the ground since the 19th century we can clearly relate Zionism with three main characteristics (ethnic nationalism, racism, and settler colonialism) since its origin in Europe until the present day. The main objective of my proposal is to point out how these main aspects of Zionist ideology explains the violent behavior towards Palestinians. I consider that the main cause of such a violent behavior is the adoption and the conscious -or unconscious- implementation of the main ideas and principles of Zionism.

Vedran OBUCINA (University of Regensburg)

Possibilities and Challenges of Religious Peacebuilding in the Middle East

The Middle East is the cradle of monotheistic faiths and the focal point of religious peacebuilding in the world. The role of religious communities is essential for creating and sustaining positive peace in the region, as they have the authority and legitimacy of spreading the messages of peace at very local levels. At the same time, many religious communities have been co-opting with the political forces to strengthen particular goals that do not contribute to peaceful societies. This paper focuses on the theoretical possibilities and challenges of religious peacebuilding in the area, focusing on forming of interreligious councils, peacebuilding of clerics on international, national, and local levels, the role of media and political parties, and theological reasoning for active peace-making. It tries to distinguish which challenges persist over time and what opportunities may be grasped for a better contribution of the religious communities to peace in the Middle East.

Nur Atika HAIRI (PhD Candidate, Sakarya University ORMER)

Strategies and Approaches of Global Peace Mission (GPM) on Afghanistan's Humanitarian Assistance

This paper provides insights into Afghanistan's humanitarian assistance with the aim of analyzing the impact of Global Peace Mission Malaysia (GPM) as humanitarian actor in providing diverse forms of aid. It is geared towards finding out the strategies and approaches used by GPM in helping Afghans in Afghanistan and its values and principles upon which it was established. This study serves as a contribution to the study of humanitarian-based organisations and the activities of this NGO is

addressed. It is also equally important to figure out the challenges GPM faces during implementations of its strategies. This research has mainly administered interviews and observation as the main source of data complemented by documents, articles and reports and a thematic analysis was used to analyse the data. The findings of this study reveal that the strategies and approaches that were implemented focus on education, humanitarian and women empowerment. Thus, all of its programmes and activities are based upon these objectives rooted in humanitarian values and principles. This study would like to propose a future study that is built on the same assumptions and to conduct additional research which include data from other beneficiaries of this non-government organisation since this study is limited to executive and staff members only. Lastly, this paper concluded that the notion of Islam and the Ummah spirit are the driving force of the cause and funds and leadership are the continuous challenges in humanitarianism.

Sana Mohammed Hanif SHAIKH (Universidad Autonoma de Madrid)

The Jolt of Uprising: The impact of Syrian Civil War on Lebanon

Lebanon has been hit by worst economic crisis, the Lebanese currency has fallen to its lowest and crimes have drastically increased. Many children are out of school, inflation, unemployment, poverty, political instability are few other serious problems that the country is going through. The Syrian Civil war has played substantial role in the present situation although it was never apparent at the initial migration, however, the consequences could not have been denied. Due to majority of Syrian refugee being Sunni Muslim the religious balance has also been disturbed, besides one fourth of the total population of the country comprises of the Syrians. UN and Lebanese government have failed to safeguard the rights of the Lebanese citizens and Syrian refugees collectively. This paper will discuss the contribution of the Syrian civil war and Syrian refugees in Lebanon's ongoing economic crisis. The article will emphasis on three important aspects, primarily the impact on trade and commerce in Lebanon because of the Uprising, secondly appalling failure of Lebanese government and UN due to which the Lebanese population has been forced to host the refugees and finally the plight of Syrian refugees, the discrimination they have been facing and the compromised state of their healthcare and employment.

Aytaç KADIOĞLU (Assoc. Prof. - Sakarya University ORMER)

The Proxy War in Syria: Conflict, Terrorism and Resolution

A proxy war is an armed conflict which takes place when states or non-state actors admit that direct intervention in a conflict is militarily, politically or financially too costly, unjustifiable or illegitimate. It is mostly applied in ethnic, sectarian and national conflicts through the sponsorship of regional and global powers. The

relationship between a proxy and its sponsor is significant as it affects the outcome of these conflicts depending on the political goals of the sponsors. Regional and global powers are likely to support non-state actors through ammunition, training, educational and financial support. This paper argues that proxy warfare is a critical method for states to prevent the risk of wars with other states and the reactions of society to direct intervention or casualties. However, the existing literature has paid little attention on the proxy war in theory and practice. This research aims to close this gap through the analysis of the proxy war in Syria. The Syrian civil war started in 2011 and turned into proxy warfare quickly between many terrorist organisations, sub-state armed groups and the Syrian government. The paper also states that the support of the US-led coalition and Russia-led coalition for terrorist groups and the Baathist regime made it more difficult to resolve this conflict due to the lack of legitimate actors to negotiate peace. The research utilises the official reports published by the US, Russia, Türkiye, and Iran as primary sources. These sources are complemented through analytical data provided by the EU, UN and Eurostat.

Ahmet Ali UGAN (Dr. Öğretim Üyesi- Iğdır Üniversitesi)

Yemen’de İç Savaş: Husi Darbesi ve Sonrası

Yemen Cumhuriyeti, Kuzey Yemen ile Güney Yemen’in birleşmesiyle kurulmuştur. Kurulduğu 1990 yılından beri Devlet Başkanlığı görevini sürdüren Ali Abdullah Salih, Arap Baharı sürecinde görevini bırakmak durumunda kalmıştır. Arap Baharı süreci öncesinde ise ülkenin kuzeyinde yer alan ve nüfusun ortalama yüzde 40’ını oluşturan Zeydiliğin bir alt koluna mensup olan Husiler, hükümete karşı siyasi ve ekonomik anlamda birtakım taleplerde bulunmuştur. 2004 yılından itibaren ise Husiler, Yemen hükümeti ile silahlı çatışmaya içine girmiştir. İran Şiiiliğinin etkisi altında kalan ve onlar tarafından desteklenen Husiler hareketi, ismini kurucusu Hüseyin Bedreddin El-Husi’den almıştır. Husiler, Yemen hükümetinin ABD ve Suudi Arabistan yanlısı politikalarını eleştirmekte ve aynı zamanda imamlık rejimini getirmek istemektedir. Çalışmanın amacı, Husi hareketinin ortaya çıkışını ve silahlı bir harekete dönüşmesinin sebeplerini açıklamaktır. Ayrıca Yemen’de yaşanan Arap Baharı sürecinde Devlet Başkanı Salih’in görevi bırakması, seçimler yapılması ve BM gözetimi altında Husilerin de Ensarullah Hareketi ismiyle katıldığı Ulusal Diyalog Konferansı’na katılmasına karşın, sonrasında yaşanan Husi darbesinin sebepleri üzerinde durmaktır. Netice itibariyle, her ne kadar Husi darbesi yaşanmış olsa da aslında ülkede aynı zamanda birçok grup arasında çatışmalar devam etmekte ve her birinin yönetimi altında bölgeler bulunmaktadır. Şöyle ki, İran destekli Husi hareketi, Suudi Arabistan destekli Hadi hükümeti, Birleşik Arap Emirlikleri destekli Güney Geçiş Konseyi ve ayrıca El-Kaide ve IŞİD. Bu nedenle asıl korkulan, yaşananların Suriye’de olduğu gibi mezhep temelli bir iç savaşa dönüşmesi ve ülkenin bölünmesidir.

Abdalaziz ABUELEYAN (Dr.- Vizyon Merkezi)

Hamas ve Hizbullah'ın İHA Projesi Sahip Olmasının İsrail'e Yansımaları

Son zamanlarda İsrail, özellikle Ortadoğu'daki ve özellikle Lübnan'daki Hizbullah ve Filistin'deki İzzeddin el-Kassam Tugayları gibi bölgedeki direniş hareketlerinden kaynaklanan insansız hava araçlarının tehdidi konusunda giderek daha fazla endişe duymaya başladı. ve İsrail'e yönelik bu potansiyel tehdiye karşı koymanın yolları. Temmuz 2022'de Hizbullah, parti üç insansız hava aracı fırlattıktan sonra Karish sahasındaki İsrail doğal gaz platformunu hedef aldı; İran, Hamas ve Hizbullah'ın İHA geliştirme projesine sahip olması ve Rusya'nın İran İHA'larını satın alması, Hamas, İran ve Hizbullah'ın böyle bir cepheneliği tehdit olarak görmesi ışığında, İHA tehdidini yeniden araştırmaların karşısına çıkarmış. işgalci güce Özellikle doktrin, geliştirme ve hareket alanlarında bu tehditle başa çıkmanın yollarını bulmak için sivil ve askeri sistem içerisinde arama yapılmasının gerekli olduğu taarruz uçakları, bu tehdiye teknik ihtiyaçlar yoluyla çözüm bulmak için araştırma yapılmasını gerektirir. Ve daha geleneksel tehditlerin her biri için operasyonel çözümler ve insansız uçakların Mega pilota yüksek hassasiyetli bombalarla saldırması senaryosu. Bu nedenle araştırma, bir sonraki aşamada Hamas ve Hizbullah'ın insansız hava aracı projesine sahip olmasının İsrail üzerindeki olası yansımalarına odaklanacaktır.

Ceren BAZ & Ramazan ERDAĞ (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi & Prof. Dr. - Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

Suriye İç Savaşı'nda YPJ ve DEAŞ'a Katılan Kadın Militanlar

Zamanla küresel bir soruna dönüşen Suriye İç Savaşı süresince devam eden çatışmalar pek çok ülkeden aşırılık yanlısı militanların farklı saiklerle bölgedeki terör örgütlerine katılmalarına neden olmuştur. Bu bağlamda bölgede oluşan güvenlik boşluğundan faydalanarak güç kazanan terör örgütlerine katılan yabancı savaşçılar literatürde sıkça yer verilen bir kavram haline gelmiştir. Bunun yanında iç savaşa katılan yabancı savaşçılar zamanla uluslararası bir tehdit haline gelmiştir. Süreç boyunca, YPG'nin bir kolu olan ve kadın militanların oluşturduğu kadın koruma birlikleri (YPJ) ve DEAŞ'a oldukça fazla sayıda kadın militan katılmıştır. Ancak söz konusu terör örgütlerine katılan kadın militanların farklı motivasyonları söz konusudur. Bu çalışma aynı bölgede farklı ideolojik yapıda bulunan DEAŞ ve YPJ terör örgütü bünyesinde faaliyet gösteren kadın militanların katılım motivasyonlarını inceleyerek karşılaştırmalı bir analiz yapmayı amaçlamaktadır. İkincil kaynaklar kullanılarak incelenen kitaplar, röportajlar ve diğer kaynaklarda yer verilen kadın militanların katılım motivasyonları ve örgütteki rolleri tespit edilmeye çalışılacaktır. Literatürde YPJ ve DEAŞ'a katılan kadın militanlar hakkında karşılaştırmalı şekilde analiz eden oldukça sınırlı sayıda çalışma bulunması

sebebiyle çalışma literatürdeki bu boşluğu doldurmaya amaçlamaktadır. Çalışmada YPJ ve DEAŞ terör örgütlerine katılan kadın militanların her iki örgüte farklı beklentilerle katıldıkları ve söz konusu militanların örgütlerdeki rollerinin uluslararası medyada farklı anlatılarla sunulduğu vurgulanmaktadır.

Ali Bilgin VARLIK (Doç. Dr.- İstanbul Arel Üniversitesi)

Fighting Groups of the Syrian Civil War

The Syrian civil war has set a unique example in history in terms of the number of non-state actors in conflict. The ideological foundations of the combatant groups, force structures, areas of operation, the regions where they were organized, and the methods of warfare had differed immensely. The role of foreign fighters in the Syrian civil war constitutes a separate context in itself. The interactions between these groups took had taken place in complex alliance and coalition affairs. As a natural consequence of this situation, the Syrian civil war had turned to a war where every group had been in conflict with every group. Starting from 2014 when the highest number of fighting groups were depicted to the current situation as of 2022 there occurred thumping transformations in these conflicting groups as the changes in the military situation. External supporters and sponsors of these fighting groups internationalized the Syrian War and turned it to a proxy war. Spurred from these characteristics Syrian civil war is to be labelled as an “extra-state war”, which is conducted between states and non-state actors from outside and inside the states themselves. The complex nature of the Syrian civil war has made it difficult to follow, categorise and assess these groups for military observers, tacticians, strategics as well as the IR scholars. This paper scrutinises fighting military and para-military groups, terrorist organisations which had taken place in the Syrian civil war.

Gökhan ERELİ (PhD Candidate – Middle East Technical University)

Southern Transitional Council as a Local Actor with Foreign Support

The Southern Transitional Council (STC) is an important local actor in the war in Yemen, which has been ongoing since 2014. Looking at the war in Yemen as a regional proxy war between Saudi Arabia and Iran or as a continuation of the Arab popular movements in 2010, obscures the significance of local actors. As a result, this study aims to investigate the main goals of the separatist structure in the southern Yemen, as a local actor relying on external support, as a social movement, and as a separatist movement. The STC's main goal is to restore the pre-1990 status quo and to establish an independent South Yemeni state. In this framework, two structures, such as the Yemen Socialist Party (YSP) before 1990 and the Southern Movement in 2007, serve as the STC's political and ideological foundation. The fact that the STC does not represent all actors in the southern Yemen and is heavily backed

logistically and financially by the United Arab Emirates (UAE) are the two most important reasons why it has not been able to rally support for the aim of establishing an independent South Yemen. In this context, this study will first examine the STC's perspective on Yemen's ongoing war, and then attempt to assess the STC's ability to achieve its goal through its relationships with political/military/historical actors in the southern Yemen.

CHINA'S GROWING ROLE IN THE MIDDLE EAST IN AN AGE OF TURBULENCE

Since the last decade, China's improving relations with Middle Eastern countries have created an intense debate regarding China's influence in the region. According to one perspective, China's cornerstone projects, such as the Belt and Road Initiative, pave the way for economic, social, and cultural development, especially in the region's trade, investment, and infrastructure. However, another perspective argues that some adverse outcomes are caused by the lack of transparency and reciprocity in bilateral relations.

This panel will present three distinguished academicians known for their work on relations with China, the Middle East, and Turkey. First, Kadir Temiz will discuss whether the relations between China and Middle Eastern countries over the last couple of decades have contributed to the developmental paths of the countries by examining the economic and foreign policy problems through Turkey-China relations.

Duan Jiuzhou will discuss how China selectively synergizes Belt and Road Initiative with Arab countries' development strategies and which featured paths of the synergy of development strategies (SDS) have emerged accordingly.

Professor ZAN Tao will discuss the current Turkish foreign policy from the perspectives of geo-political and geo-civilizational dimensions, particularly concerning the heritages of Inner-Asian history and Islamic history.

Faisal NASERI (Kazakh Ablai Khan University of International Relations and World Languages)

A Paper for Improving the Security Condition of the Countries in the MENA Region and in the Globe

Why do the international organizations failed to maintain the security of the countries in the Middle East region despite there had been a minimum level of social status by the countries in the Middle East? In the theory of securitization. It is important for a society to contribute to maintain a minimum level of social status in order to maintain the security (Eroukhmanoff 2020) this theory does provide an

understanding that security requires social status. However, this theory fails to provide an understanding that despite there had been minimum level of social status in the countries within MENA region but there are still possibilities of insecurity in the Middle East countries. The reason behind such insecurity maybe that the efforts of the international organization for MENA countries causes difficulty by changing the local moral values of the people and the countries in the Middle East region resist to accept a change by the moral values which has stronger economic and social abilities. For instance, the moral value of the international organizations has been based on a stronger social and economic ability supported by the western societies, which constitute an external moral value influence. While the local moral values which is also based on a stronger social and economic abilities supported by the countries in the Middle East region which constitute an internal moral value resistance which affect the security condition of the countries in the Middle East region. Thus, it is necessary for the international organizations to consider accepting the local moral values consisting of social and economic abilities of the countries in the Middle East region not with the social and economic abilities of the countries outside the Middle East region which can prevent confrontation among different moral values and ensure regional and global security.

Amjad Z. TAAMA & Nawar Jaleel HASHIM (Prof. Dr. - Mustansiriyah University & Prof. Dr. - Mustansiriyah University)

Proxy War: Selected Middle Eastern Models

“Proxy war” is one of the concepts that is increasingly being brought up and increasingly discussed in the political corridors, due to the frequent resort to it and its use by various countries recently, in light of the tremendous and rapid developments in the international environment. The study sheds light on the concept of proxy war and the interpretations of observers and researchers in strategic and security affairs regarding this important and vital topic. It also provides a brief overview of its origin, development, some international models for its use in many parts of the world. The study also deals with and analyzes some Middle Eastern models of proxy war, specifically in Yemen and Iraq. As one of the unconventional methods of warfare that states resort to in order to reach their goals and preserve their interests with least losses, the proxy warfare has increased, its application through traditional or innovative mechanisms and means that depend on developments in the international environment or the progress in technology. Because of the importance of the subject of the study, and the lack of studies that highlighted it, especially those that dealt with some of its applications and models in the Middle East, which has witnessed a noticeable escalation in recent times, which requires to analyze it, then to draw futuristic scenarios of what could come in the future, in light of Accelerated developments.

Michal LIPA (Dr. - Institute of the Middle and Far East, Jagiellonian University in Krakow)

Egypt's Foreign Policy towards Israel in the Light of Neoclassical Realism

When discussing contemporary relations between Egypt and Israel, the story begins with the signing of the peace treaty that fundamentally changed the structure of international relations in the Middle East and North Africa (MENA), affecting both states internally and externally. From Israel's perspective, the biggest threat to Israel's security posed by the Arab countries has disappeared (state security logic). From Egypt's perspective, the peace treaty enabled the establishment of an allied relationship with the United States, which was particularly important given Egypt's severe economic problems and, therefore, contributed (at least in part) to the survival of the authoritarian regime in Egypt (regime security logic), since both presidents – Sadat and then Mubarak – needed support from the global power to keep the power. After the Arab Spring, the situation in the region began to become much more complicated, not only because of the outbreak of civil wars in the two Mediterranean countries, such as Syria (neighbour of Israel) and Libya (neighbour of Egypt) but also due to transformation of the Middle Eastern regional security complex. However, it seems that after 2011, and especially after the overthrow of president Mursi in 2013, a similar logic governs Egyptian foreign policy towards Israel (regime security logic), which will be analysed from the perspective of neoclassical realism.

Hüsna TAŞ YETİM & Rabia HAN (Dr. - Eskişehir Osmangazi Üniversitesi & Indiana University Bloomington CEUS)

Uluslararası Hiyerarşi ve Ortadoğu: Şiddet, Bağımlılık ve Anti-Amerikancılık

Bu çalışma uluslararası sistemi anarşi (üstün otoritelerin ve eşitsiz ilişkilerin yokluğu) çerçevesinden okuyan geleneksel uluslararası ilişkiler teorilerinin aksine hiyerarşik bir perspektif ile yaklaşarak bu yapının Ortadoğu üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır. Hiyerarşinin yani otorite ilişkilerinin iç politikaya özgü olmadığını egemenlik ilkesine karşın devletlerarası ilişkilerin de temel karakteristiği olduğuna dikkat çeken hiyerarşi teorisi imparatorluk ve sömürge dönemlerinden farklı olarak modern otorite ilişkilerinin gayri resmi formlarda kurumsallaşma ve meşrulaştırılma sürecinde liderleri ve yönetici kadroları merkeze almaktadır. Bu bağlamda küçük devlet liderleri uluslararası hiyerarşilerin kurucu güçlerine (ABD ve Rusya) dış ve/ya iç politika egemenlik haklarını meşru olarak yönetme hakkı tanıyan en önemli aktörlerdir. Bu açıdan bakıldığında Ortadoğu ABD ve Rusya gibi büyük güçlerin tarihsel süreç içerisinde ve özellikle 1945 sonrası dönemden günümüze dek güvenlik, ekonomik ve ideolojik çıkarlarını korumak için kendi liderliklerindeki hiyerarşik düzene entegre etme çabasını verdikleri merkez

bölgelerden biri olagelmıştır. Bu çalışma iki büyük gücün söz konusu amaçla Ortadoğu'da girdikleri rekabetin bölge ülkeleri açısından rejim değişimleri, bağımlılık ve şiddet (iç savaş) olmak üzere üç önemli etkide bulunduğunun altını çizmektedir. Ortadoğu bölgesine bu teorik çerçeveden odaklanmak bölgede ortaya çıkan çatışma durumlarını, ABD ve Rusya gibi küresel hegemonik güçlere bölgeden yönelen bir dizi meydan okumaların arkasındaki nedenleri, otoriter rejimlerin ciddi boyutlardaki iç tehditler ve meydan okumalara rağmen rejim bekalarını nasıl devam ettirdiğini analiz etme aşamasında güçlü teorik önermeler sunmaktadır. "

Onur Sinan YURDABAK (Bağımsız Araştırmacı)

Rosa Luxemburg'un Sermaye Birikimi ve Kapitalizmin Çöküşü Üzerine Tespitleri Işığında "Arap Baharı"

Orta Doğu ve Kuzey Afrika'daki Arap ülkelerindeki sosyo-ekonomik sorunlar, bu ülkelerin halklarında hükümetlerin yönetim şekillerine olan memnuniyetsizliği arttırmış, Arap Baharı ayaklanmalarına yol açmıştır. Bu süreçte sermaye birikiminin sınıfsal çatışmaları ve rejimlerin otoriterliğini arttırdığı görülmektedir. Arap ülkelerinin günümüze kadar olan süreçte ekonomik dinamiklerini kontrol edememeleri ve bu ülkelerde oluşan ve yeri doldurulamayan güç boşluğu ayaklanma süreçlerinde rol oynamıştır. Sendikalaşma ve örgütlenme düzeyi düşük olan bu ülkelerdeki güç boşluğunun etkisi giderek artmaktadır. Rosa Luxemburg, Sermaye Birikimi eserinde sermayenin yeniden üretmek için kapitalist olmayan bölgelere yayılması gerektiğini ifade etmiştir. Böylece kapitalist olmayan bölgeler, sahip oldukları doğal kaynaklar için yağmalanırken, kapitalist devletlerin tüketim fazlası malları için pazar haline gelmiştir. Ancak kapitalist devletlerin kapitalist olmayan bölgelerden çekilmeleri halinde sermaye birikimi duracağı için kapitalizmin çöküşü gerçekleşecektir. Arap Baharı ayaklanmaları, sermaye birikimi koşullarına ve kapitalizmin yeniden üretimine dayanmaktadır. Ayaklanmalar öncesinde sermaye birikimini yönlendiren koşullar, günümüzde de varlığını sürdürmektedir. Dolayısıyla emperyalist anlayış, Arap halklarının ekonomik ve politik gücünü baskılamaya devam etmektedir. Ancak kapitalizm, Arap ülkelerindeki sanayileşmeyi önlemekle birlikte, sermaye koşulları gereği kendi gelişimini de baltalamaktadır. Bu çalışma ile Luxemburgist çerçevede Arap Baharı olaylarını ele almak amaçlanmıştır. Luxemburg'un sermaye birikimi modelindeki teorik eksikliklere rağmen ele almış olduğu kapitalizmin genişlemesindeki stratejik modeller, günümüzdeki rıza veya zorlamaya dayanan hegemonya çalışmalarının açıklanmasına da fayda sağlayacaktır.

Sezgin BAŞ (Arş. Gör. - Çukurova Üniversitesi)

Tunus'ta Anayasal İstikrarsızlık: Cumhurbaşkanı Kays Said'in Anayasal Politikası

Literatürde Tunus, Arap Baharı ülkeleri arasında görece başarılı bir geçiş süreci yaşamış tek ülke olarak gösterilmiştir. Tunus'un anayasal ve siyasal kazanımlara sahip olduğu, ancak, bu kazanımlara sosyal ve ekonomik kazanımların eşlik etmediği vurgulanmıştır. Bununla birlikte, Cumhurbaşkanı Kays Said'in Temmuz 2021 yılından itibaren uyguladığı anayasal siyaset, Tunus'ta anayasal ve siyasal kazanımların da tartışmalı ve kırılğan olduğunu göstermiştir. Temmuz 2021'de ekonomik nedenlerle gerçekleştirilen halk protestoları neticesinde Said, 2014 Anayasası'nın 80'inci maddesine dayanarak olağanüstü hal ilan etmiştir. Bu doğrultuda Said, öncelikle yasama organını askıya almış, Başbakanı makamından etmiş ve milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldırmıştır. Sonrasında çıkardığı yeni bir kararname ile yasama ve yürütme yetkilerini tamamen uhdesinde toplamıştır. Devam eden aylarda ise Yüksek Yargı Konseyi gibi devletin temel kurumlarını ortadan kaldırmaya başlamıştır. Cumhurbaşkanı Said, ayrıca, devrim sürecinde büyük ölçüde uzlaşılı ile kabul edildiği varsayılan 2014 Anayasası'nı değiştirmeye girişmiştir. Çıkardığı karnameye göre yeni anayasa taslağı, 25 Temmuz 2022'de referanduma sunulacak ve anayasa tasarısının kabulü halinde Aralık 2022'de seçimler düzenlenecektir. Cumhurbaşkanı Said tarafından atanan tasarı komitesi, ana siyasi partiler ve sivil toplum aktörlerinin yokluğunda yeni anayasa tasarısı metnini hazırlamış ve Cumhurbaşkanı'na 21 Haziran'da sunmuştur. Said, tasarının 25 Temmuz 2022'de referanduma sunulacağını deklare etmiştir. Bu çalışmada, Kays Said'in yaptığı bu işlemler irdelenecek ve Anayasa'ya uygun olup olmadığı değerlendirilecektir. Ayrıca, Said'in bu girişimlerinin Tunus'un anayasal ve siyasal istikrarına etkisi tartışılacaktır.

Emre SAYGIN (Dr. Öğr. Üyesi - Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

Tunus'ta Devlet-Toplum Kısır Döngüsü: Arap İsyancıları Sonrasında Özgürlüklerin Politik Ekonomisi

Bu çalışmada, Arap İsyancıları sürecinin fitilinin ateşlendiği Tunus'ta, Yasemin Devrimi sonrasında siyasal haklar ile sivil özgürlüklerin arasındaki dengenin ne ölçüde sağlanabildiği incelenmektedir. Araştırmanın teorik zeminini, Acemoğlu ve Robinson tarafından ortaya atılan ve despotik devletin yol açtığı baskılı ortamı ile etkin devletin yokluğu halinde ortaya çıkan şiddet ortamı arasındaki gelişme alanını ifade ve işaret eden "Dar Koridor" tezi oluşturmaktadır. Tunus, Devrim öncesinde hesap verebilme mekanizmaları zayıf olduğundan dışlayıcı kurumların yol açtığı yolsuzluk ağlarının belirgin hale geldiği bir ülke iken; Bin Ali yönetiminin devrilmesinin ardından politik alanda katılımcılığı arttıran düzenlemelerin yapılması ve önde gelen siyasal aktörlerin işbirliği ortamını incelemeye yönelik yapıcı

iradeleri sayesinde uluslararası endekslerde “özgür ülke” olarak tasnif edilmiştir. Fakat siyasal alandaki uzun süreli girişimlerin istenen sinerjiyi ortaya çıkarıp hukukun üstünlüğü, yargının bağımsızlığı, yönetimin etkinliği, yolsuzlukla mücadele gibi alanlarda başarılı bir reform takvimini hayata geçirememesi neticesinde, uzunca bir süredir “ekmek, özgürlük, adalet” mücadelesi veren Tunus halkı işsizlik ve enflasyondan beslenen düşük refah düzeyine mahkûm kalmıştır. Dar koridor tezi çerçevesinde, Devrim sonrası Tunus’unda siyasal aktörlerin demokratik yönetim arayışları ile birlikte zayıflayan ve rasyonaliteden uzaklaşan devlet otoritesi düzenleyici rolünü yeterince ifa edemeyerek temel problemlere çözüm üretememekte; ülkeyi sosyal patlamanın eşiğine getiren bu olumsuz senaryo ise siyasal alandaki uzlaşmacı eğilimlere ket vurarak politik aktörleri sert tedbirler almaya zorlamaktadır. Böylece sağlıklı ve sürdürülebilir bir “özgürlükle kalkınma” patikasına oturamayan Tunus, kısır bir döngünün içerisinde kararsız biçimde devinmek durumunda kalmaktadır.

Hatice Rumeysa DURSUN (Dr. Öğr. Üyesi – Sakarya Üniversitesi)

Mağrip’te Fas–Cezayir Rekabeti ve Bölgesel İlişkilere Etkileri

Rekabet, Ortadoğu ve Kuzey Afrika (Middle East and North Africa-MENA) olarak bilinen bölgenin bölgesel uluslararası ilişkilerini şekillendiren temel özelliklerden biridir. Buna karşın rekabet ve rekabetin bölgesel ilişkilerini sistematik bir şekilde inceleyen çalışmaların sınırlı sayıda olması dikkat çekmektedir. Bu çalışmada Mağrip’te Fas ve Cezayir arasındaki rekabetin bölgesel ilişkilere etkilerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Fas ve Cezayir arasındaki rekabet bağımsızlığın ardından Mağrip’teki bölgesel ilişkiler üzerinde kalıcı izler bırakmıştır. Tarihsel süreçte Batı Sahra sorunu üzerinde yoğunlaşan rekabetin 2011’in ardından Libya ve Mali’deki istikrarsızlığın giderilmesi konusundaki girişimlere doğru genişlediğini gözlemlemek mümkündür. Bu çalışma kapsamında rekabet, uzun vadeli, kalıcı düşmanlık içeren, karşılıklı tehdit algısının öne çıktığı ve tarafların birbirine üstünlük sağlamak için askeri, siyasi ve/diplomatik araçlara başvurduğu devletler arası stratejik ilişkiler olarak kabul edilmektedir. Fas-Cezayir rekabetinin belirgin özelliği olarak askeri çatışma değil, siyasi-diplomatik mücadele öne çıkmaktadır. Her iki rejimin meşruiyet krizi yaşadığı dönemlerde (Mağrip Arap Birliği’nin kuruluşu ve Arap Baharı ayaklanmaları sürecinde) yakınlaştığı fakat bunun kısa vadeli bir yumuşama dönemi olduğu ve kriz bastırıldığında yeniden çatışmacı bir söylemin benimsendiği görülmektedir.

Muhammet KOÇAK (Independent Researcher)

Russia's Endgame in Syria: Quest for International Status?

This paper analyzes Russia's current foreign policy toward Syria. It argues that based on its grand strategy, Russia's endgame in Syria aims to disrupt the US-led Western hegemony, thereby boosting Russia's international status. Since the late 1990s, Russia has gradually adopted a foreign policy strategy that has advised restrengthening hierarchy in Russia's near abroad and hampering what it sees as US-led global hegemony. Such a strategy has required a multipolar international system where Russia has a great power status on par with the US. Since the early 2010s, Syria has become one of the essential elements of Russia's foreign policy agenda. Russia has provided firm support to the Assad regime in the diplomatic arena and direct economic and military assistance to the Damascus government. Russia's help tarnished the prestige of the US in the Middle East region while playing an essential role in the survival of the Assad regime. This paper aims to contribute to the ongoing efforts to explain Russia's foreign policy objectives with the help of the concept of status, which has increasingly been used to explain the foreign policies of many states in the literature.

Taylan Özgür KAYA (Assoc. Prof. - Necmettin Erbakan Üniversitesi)

"Renewed" Euro-Mediterranean Partnership: A New Content or an "Old Wine in a New Bottle"

This paper aims to analyse Euro-Mediterranean relations from a critical perspective within the frame of "Renewed Partnership with the Southern Neighbourhood: A New Agenda" document, which was published as a joint document by the European Commission and EU High Representative in 2021. This paper aims to find whether this document envisages a real change in Euro-Mediterranean relations, or it is an "old wine in a new bottle". Although it contains new topics, such as digital transition, green transition, energy transition, in essence it has the same style with previous documents concerning Euro-Mediterranean relations. It has the same Euro-centric tone, adopts an exclusively European standpoint, and reflects only political and security priorities of EU Member States. It overlooks the perspectives, needs and expectations of southern partners. Its declared objective to strengthen political, security and socioeconomic resilience of southern partners is not for the sake of the regional states, but it is a part of EU's security-oriented stabilization strategy, which aims to prevent the emergence of any security threat in the region, which would have a negative spillover effect on European security, such as terrorism, organized crime, irregular migration. As it is seen in the document, the Euro-Mediterranean partnership remains to be asymmetrical not a true partnership of equals, the EU as the stronger party sets the agenda and imposes it on the southern partners. Even

though the document pretends to offer a renewed partnership, in fact it is just a window-dressing or selling the same product in a new package.

Musa AKGÜL (Lancaster University)

US Multilateral Approach towards the Middle East under Obama and Its Repercussions: The Case of Proxy War against ISIS

This study examines the US-PYD alliance despite Turkey's opposition and its consequences. For this purpose, it benefits from various sources including statements of political leaders, official documents and reports, international news, policy analyses and statistical data. It mainly argues that the Obama administration resorted to proxy warfare against ISIS in line with the policy of multilateral approach towards the Middle East. By this policy, the US aimed to minimize the operational and political risks/costs considering the American public opinion when confronting the ISIS threat. However, the US proxy warfare strategy to respond to the regional security crises is not a risk or cost-free strategy. It harms the reputation and reliability of the US in the eyes of regional partners and this may damage its interests in the region in the long run. Also, proxy alliances prolong conflicts and destabilize the region further. Besides, building temporary alliances with local proxies for short-term priorities and disregarding regional partners' concerns have a negative effect on the international alliances. Despite its strategic benefits to the US in the battle against ISIS, the PYD's existence in northeastern Syria threatens Turkey's national security and leads to its direct military involvement in the Syrian conflict.

Othman ALI (Prof. Dr. – Salahaddin University)

Joe Biden's Iraq policy is Iran- based one: A Study based on Regional Factors of USA foreign Policy in Iraq

When Joe Biden became a president of the USA there was some optimism that the new president's familiarity with Iraq and Middle East, would help to "Midwife a New Iraq". This Iraq was envisaged to be democratic and prosperous and USA would be relieved from another overreaching task in overseas. However, as time goes on the complicated internal and geo-political situation of Iraq, has convinced Biden that the democratization of Iraq was an ill-designed scheme and should not distract him from his administration's wider Middle East foreign policy. Biden's focus on the "strategic rivalry with China" and his unflinching desire to see Iran nuclear deal of 2015 revived necessitated that he makes Iraq policy to be less significant and dependent on the aforementioned ones. However, the reluctance of Iran to see the nuclear deal with USA to be settled in a way which Biden wishes to see it done, and Iran's willingness to use Iraq's volatile situation as a lever against United States, have created a dilemma in which he could not be envied. The way out of this

dilemma is either leaving Iraq all together or confronts Iran's intransigence in the Middle East and Iraq with a firm and resolute will. The upcoming months will unfold the possible difficult scenarios facing USA policy in Iraq. This paper will first present brief survey of USA involvement in Iraq, and we proceed to put President Biden's Iraq policy within the overall US foreign policy, especially its Middle East context. The linkage between Iran nuclear deal and USA Iraq foreign policy will be discussed too. Finally, we address the possible scenarios and options which USA policy makes have to deal with. The paper is based on methodology of critical discourse analysis and regional security theory.

Bezen Balamir Coşkun & Ahmet Üçağaç (Assoc. Prof. - TED University & Dr. - Sakarya University)

Butterfly Effect or Chain Reaction: Societal and Political Implications of the Arab Spring at the Middle East?

In December 2010, Tunisian street vendor Mohamed Bouazizi set himself on fire in protest outside a government office in Sidi Bouzid. In a matter of days, his act of defiance set off a revolutionary movement that rippled across the Middle East and North Africa, toppling some long-standing authoritarian regimes. More than a decade after the Arab uprisings, this article offers a retrospective review of societal and political implications of the uprisings in the Middle East. Arab Uprisings have deeply affected the region in general and regional states and societies in particular. The series of events following Mohamed Bouzazi's act triggered changes in regional dynamics, including the decade long war in Syria. As the war in Syria continues with many national, regional and international repercussions, the discussion here leaves the Syria aside and focuses on political and societal continuities and changes in the region. Although the uprisings in 2011 were unique in their interconnected struggle for democracy across the region, the push to end corruption and improve citizens' quality of life did not end with the Arab Spring. People's demands for rights and freedoms continued for years to come, and an additional wave of protests took place in the Arab world after 2018. Among all in Iraq and Lebanon, the governments who are incapable of addressing major crises, faced massive demonstrations in 2019–2020. In this context, this chapter will seek answers to the question of does the Arab Spring reshuffle the societal and political understanding at the Middle East?

Yücel ACER (Prof. Dr. - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)

Sığınmacı Sorunu ve Hukuki Yetersizlikler

Kişilerin vatandaşı oldukları veya yaşadıkları ülkelerinden ekonomik, siyasi veya sosyal nedenlerle başka ülkelere göç etmek zorunda kalmaları yeni bir olgu değildir. Ancak günümüzde özellikle iç çatışmalar ve savaşlar, boyutları her geçen gün

büyük bir kitlesel göç olgusu yaratmıştır. Kitlesel göç olgusu bir yandan göç edenler adına çözülmesi gereken büyük sorunlar yaratırken diğer yandan ekonomik veya sosyal sorunların ve özellikle çatışmaların yoğunlaştığı bazı bölgelere komşu ülkeler için de ciddi ekonomik, sosyal ve güvenlik sorunları yaratmaktadır. Genel olarak dünyada sığınmacı sorununun büyümesi, hem düzenli göçe yol açan nedenlerin ortadan kaldırılmasını ya da azaltılmasını hem de düzensiz göçmen yükü ile karşı karşıya kalan ülkelerin yükünün hafifletilmesini sağlayacak uluslararası hukuki düzenlemelerin ve kurumsal yapıların yeterliliğinin sorgulanmasına yol açmaktadır.

Ferhat PİRİNÇCİ (Prof. Dr. - Bursa Uludağ Üniversitesi)

Suriyeli Mülteciler ve Geri Dönüş: Bölge Ülkelerinin Politikaları Üzerine Bir Karşılaştırma

Suriye krizi 2011 yılının Mart ayında ortaya çıkmasının ardından insani boyutundaki kriz giderek derinleşmiştir. Suriye'ye komşu ülkelerden Türkiye, Lübnan, Ürdün ve bir nebze de Irak krizin insani yükünü yüklenmek zorunda kalmıştır. BM verilerine göre 2022 yılının başında yüzde 60'ından fazlası Türkiye'de olmak üzere Suriyeli mültecilerin yüzde 90'ından fazlası Türkiye, Lübnan, Ürdün ve Irak'ta yaşamaktadır. Suriye krizinin kapsamlı bir çözümünün kısa vadede gerçekleşmeyeceği dikkate alındığında, mültecilere ev sahipliği yapan ülkeler üzerinde oluşturduğu baskı da artmakta ve söz konusu ülkelerde Suriyelilerin geri dönüşüne yönelik tartışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmada bölge ülkelerine sığınan Suriyelilere yönelik Türkiye, Lübnan ve Ürdün'ün politikaları karşılaştırmalı bir şekilde ele alınmakta ve bu politikaların nasıl geliştirildiği nedenleriyle birlikte tartışılmaktadır. Ardından krizin başlangıcının üzerinden 11 yıl geçmesinden hareketle, Türkiye, Lübnan ve Ürdün'de yaşayıp vatanlarına geri dönüş yapan Suriyelilere odaklanılmakta ve söz konusu ülkelerin planlı bir geri dönüş ajandasının hangi koşullar altında ve nasıl planlandığı yine karşılaştırılmalı bir şekilde analiz edilmektedir. Çalışmada ulaşılan temel bulgu, Suriyelilerin geri dönüşünün içerdiği zorluklara rağmen teorik olarak gerçekleşebilir olduğu; ancak pratikte herhangi bir geri dönüş planını uygulamaya koymanın ciddi zorluklar içerdiğidir.

Murat YEŞİLTAS (Prof. Dr. - Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)

Suriye'de Normalleşme Mümkün mü?

Suriye iç savaşında kapsamlı bir çözümden hala uzak olunmasına rağmen Arab devletleri ile Suriye rejimi arasında bir normalleşme süreci başlatılmıştır. Bu çalışma, normalleşme girişiminin temel mantığını açıklayarak sürecin nasıl ilerlediğini ve kapsamını tartışmaya açmaktadır. Çalışmanın temel hedefi, Suriye ile normalleşmenin sorunun çözümüne odaklanan bir perspektif sunmadığını aksine

pragmatik bir girişim olduğunu ve bu nedenle de sınırları olduğunu göstermektedir. Çalışma söz konusu sınırları; uluslararası, bölgesel ve Suriye içi dinamikleri dikkate alarak ortaya koyacaktır.

Nebi MİŞ (Doç. Dr. - Sakarya Üniversitesi ORMER)

Göçmen Karşıtlığının Ulusal Siyasetlerin Geleceğine Etkisi

Uluslararası Göç Örgütü'nün 2020 yılı verilerine göre, dünya genelinde 280,6 milyon göçmen farklı ülkelerde yaşamaktadır. Bu sayının 1990 yılında 153 milyon 2010 yılında ise 221 milyon olduğu göz önünde bulundurulduğunda göç dalgası güçlü bir ivmeyle devam etmektedir. BM Uluslararası Göç Örgütüne göre, dünyada en fazla göçmenin yaşadığı bölge 86,7 milyon ile Avrupa'dır. Göç ve mültecilik özelde gelişmiş batı ülkelerinin daha genel anlamda da dünyanın yönetmesi gereken en önemli sorunlarından biridir. Gelişmiş ülkelere doğru göç hareketlerinin yoğunlaşması, batı siyasetinde göçmen karşıtı politikaların ve söylemlerin güç kazanmasını beraberinde getirmiştir. Yabancı ve göçmen karşıtlığı, çoğu zaman İslam düşmanlığı gibi farklı kimliklere yönelik karşıtlıkla birleşerek halihazırda varolan geleneksel karşıtlıkların sona ermesine ve siyasal alanın "ortak kötü" etrafında birleşmesine neden olabilmektedir. Yabancı düşmanlığı ve göçmen karşıtlığı, giderek ulusal siyasetlerin en önemli konularından biri haline gelmekte, söz konusu ülkelerde aşırı ucı temsil eden partiler güçlenmektedir. Özellikle, aşırı sağın göçmen karşıtlığı ve yabancı düşmanlığı üzerinden seçmen desteğini artırarak ulusal siyasetlerde "kilit parti" haline gelmesi, söz konusu ülkelerdeki ana akım partilerin oy kaybını önlemek amacıyla bu söylemlere daha da yaklaşmasına sebep olmuş, ideolojik ayrışmalar aşınmıştır. Suriye iç savaşının ardından, Türkiye dünyada en fazla sığınmacıyı barındıran ülkelerden biridir. Kısa bir zaman aralığında, Türkiye'nin yoğun bir sığınmacı sorunu ile karşı karşıya kalması, muhalefet partilerinin bu meseleyi seçim kampanyalarının merkezine taşımalarını beraberinde getirmiştir. Avrupa'daki aşırı sağ partilerin bir benzeri Türkiye'de de kurulmuştur. Böylece Avrupa'nın aşırı sağının söylemleri Türkiye siyasetinde bazı parti ve siyasetçiler tarafından kopyalanmıştır. Bu bildiride, Avrupa aşırı sağının ülkeden ülkeye birbirinin söylem ve siyaset yapma biçimlerini kopyalayarak merkez siyaseti etkilemesindeki süreçler dikkate alınarak, gelecek yıllarda göçmenlerin Türkiye siyasetine etkisi farklı temalar üzerinden ele alınacaktır. Türkiye'de, Almanya, Hollanda, Avusturya, Fransa'dakine benzer şekilde göçmen karşıtlığı üzerinden ulusal siyasette bir partinin "kilit parti" konumuna gelip gelemeyeceği tartışılacaktır.

Hacı Mehmet BOYRAZ (Doktor Adayı - Sakarya Üniversitesi)

Avrupa'nın Ortadoğu ve Ukrayna Menşeli Sığınmacılara Yönelik Tutumu

24 Şubat 2022'de Rusya'nın Ukrayna'ya başlattığı savaş nedeniyle can güvenlikleri tehlikeye giren Ukraynalılar, en yakın güvenlik bölge olarak gördükleri batı sınırlarındaki Avrupa ülkelerine sığındılar. BM İnsan Hakları Konseyi tarafından 29 Mayıs 2022'de açıklanan verilere göre yaklaşık üç ay içerisinde 6,8 milyon Ukraynalı sırasıyla en fazla Polonya, Romanya, Macaristan, Moldova ve Slovakya'ya sığındı. Aradan geçen süre zarfında Avrupa'nın bir bütün halinde Ukraynalı sığınmacılara yönelik açık kapı politikası izleyerek olumlu bir tutum sergiledikleri gözlemlenmektedir. Gerek 6,8 milyon Ukraynalının uluslararası koruma altına alınması gerekse bu kişilere sağlanan imkanlar, bu olumlu tutumun somut göstergeleri arasında yer almaktadır. Öte yandan benzer bir sürecin yaşandığı 2015'teki Ortadoğu menşeli sığınmacı krizinde ise Avrupa ülkeleri, taban tabana zıt bir tutum sergileyerek meseleyi güvenlikleştirmişler ve sığınmacılara yönelik kapalı kapı politikası izlemişlerdi. Bu süreçte kendi ülkelerindeki iç savaştan ya da benzer sebeplerden kaçıp Avrupa'ya sığınan yaklaşık 1,3 milyon Ortadoğu menşeli düzensiz göçmeni uluslararası koruma altına almamak için mevzu bahis ülkeler yoğun çaba sarf etmişlerdi. Süreç itibariyle birbiriyle benzeşen iki düzensiz kitlesel göç tecrübesinde Avrupa'nın farklı tutum sergilediği gözlemine dayanan bu çalışma, Avrupa ülkelerinin 2015'teki sığınmacı kriziyle 2022'deki sığınma krizinde neden farklı bir tavır sergilediğini anlamaya çalışmaktadır. Karşılaştırmalı bir yaklaşımdan hareket eden çalışma, iki süreçte sergilenen farklı tutumları anlamlandırabilmek için meseleyi siyasi, tarihi ve kültürel boyutlarıyla analiz etmektedir.

Hüdayi SAYIN & Yasemin KONUKÇU & Mehmet Ozan AKBAY (Doç. Dr. - Yeni Yüzyıl Üniversitesi & Dr. Öğr. Üyesi - Yeni Yüzyıl Üniversitesi & Yüksek Lisans Öğrencisi - Yeni Yüzyıl Üniversitesi)

Ninova'nın Silinen Yüzleri Savaşın Öteki Mağdurları: Asuriler

Bu çalışma Asuri toplumuna ve 2011 sonrası Irak'tan Türkiye'ye gelen Asuri göçmenlere yönelik çalışmaların analizidir. Çalışmada, 21. yüzyılın insanlık dramlarından olan DAESH saldırıları sonrası, Irak Hristiyan topluluklarının ve kültürel değerlerinin yok ediliş süreci değerlendirilmiştir. Süreç, literatür taraması ve Türkiye'deki kilise temsilcileriyle yapılan görüşmelerle detaylandırılmıştır. Asuriler, Mezopotamya'da yaşayan Ortodoks, Katolik, Doğu Asur, Melkit ve Keldani Kiliseleri temelinde kendilerini farklı milli ve dini kimliklerde tanımlayan bir halktır. Irak, geçmişte Asuri topluluklarının derin köklere sahip olarak yerleştiği bir coğrafyadır. Dokuz vilayeti içeren bölgede Hristiyan nüfusun en yoğun olarak yaşadığı yer, Asuriler için asırlarca inanç merkezi olan Ninova'dır. Irak'ta son genel nüfus sayımları 1977 ve 1987 yıllarında yapılmıştır. Sayımlarda etnik ve dini

gruplara ait veri bulunmamaktadır. Dünya Bankası'nın her yıl güncellediği Irak nüfus verileri, yukarıdaki sayım sonuçlarına dair tahminlere dayanmaktadır. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın 2021'de yayınladığı Uluslararası Din Özgürlüğü Irak raporuna göre, 2002'de Irak'ta 250.000 Hristiyan'ın kaldığı tahmin edilmektedir. Aynı rapora göre Asurilerin yaklaşık %67'si Keldani, %20'si Doğu Asur Kilisesi mensubudur, %13 ise Süryani Katolik, Ortodoks ve diğer Hristiyan azınlıklardır. ABD'nin bölgeyi işgali, 2014'te DAESH'in Musul'u işgali, bölgedeki Hristiyanların şiddetli saldırılara uğramaları bölgedeki nüfus yapısını değiştirmiştir. Çatışma ortamından kaçan Asuriler'in çoğunluğunun Avrupa'ya göç etmesi Türkiye'de yerleşik olan Süryani ve Keldani Kiliseleri'ne de büyük sorumluluk yüklemiştir. Bu çalışma ile 2011 sonrası Irak'ı terk etmek zorunda kalan Asuri topluluklarının karşılaştığı sorunlar ile bunları aşma stratejileri tartışılacak, bölgede doğan boşluğun sonuçları değerlendirilecektir.

Neslihan KURAN (Doktora Adayı - Ankara Üniversitesi)

Etnik Çatışmalar Arasında İsrail: Yeni Bir Etno-Dinsel Kimlik Olarak İsrail'e Göç Eden Etiyopyalı Göçmenlerin Kimlik Mücadelesi

1948 sonrası Yahudi halk ulusu yaratmak amaçlı İsrail'e birçok göç hareketi gerçekleşmiştir. Dünyanın çeşitli noktalarından gerçekleştirilen bu göç hareketine Avrupa'dan Rusya'ya, Mağribi'den Orta Doğu ülkelerine kadar pek çok bölge ve halkı katılmıştır. Göçün son halkalarına bakıldığında genelde Afrikalı grupların oluşturduğu görülmüştür. Afrikalı göçmen grupları İsrail'de bir dinî bir krizine neden olmuştur. Bu krizi en derinden hisseden şüphesiz İsrail'in kayıp kabile torunları oldukları iddiasında olmalarına rağmen Yahudilikleri uzun yıllar kabul edilmeyen Etiyopyalı göçmen grubu olmuştur. Siyahilikleri Yahudi olmalarının önünde en büyük engeli oluşturduğu için göç etmeleri İsrail hükümeti ve Yahudi Ajansı tarafından yıllarca engellenmiştir. Konu Knesette ciddi tartışmaların nedeni olmuştur. Bu grubun Yahudi olmadığını iddia eden bazı Knesset üyeleri, Etiyopya'dan gelecek olası göçün önüne geçmeye çalışmıştır. Etiyopyalı göçmenler 1970'lerden itibaren İsrail'in vatandaşları olarak toplumda yerlerini almaya başlasalar da din problemleri hala tam olarak çözüme kavuşmuş değildir. İsrail'in Etiyopyalı göçmenleri sık sık isyanları ile gündeme gelmektedir. Hem ırksal hem etnik olarak İsrail'e göç etmiş diğer gruplarla kıyaslandığında farklı bir konumda yer alan bu göçmenlerin isyanları aslında bir varoluş mücadelesidir. Eski geleneksel Etiyopyalı kimliklerinin yeni edindikleri İsrail kimliğiyle çatışmasıdır. Çalışma, İsrail'in etnik kimlik krizleri çerçevesinde değerlendirilecektir. Çalışmada, "Etiyopyalı Yahudi" olarak adlandırılan grubun Yahudi dünya ile ilk karşılaşmaları, entegre merkezlerinde geçirdikleri eğitimler ve değişimleri, genel Yahudi halkıyla etkileşimleri ve son olarak İsrail'deki mevcut düzende sosyo-dini konumları ele alınacaktır.

Rasoul Afzali & Seyedmohammad Seyedi Asl & Kamal Ranjbari (Assoc. Prof. - Tehran University & Dr. - Tehran University & PhD Candidate – Tehran University)

An Analysis of Factors Affecting Geopolitical Competition among Regional Powers in the Middle East

The Middle East is one of the sensitive and strategic regions in the geopolitical system on a global scale. Huge energy reserves, seas and communication routes, vastness and large population, ethnic-religious heterogeneity and ideological conflicts have turned this region into a focal place in political and geopolitical equations. The output of the phenomena of the Middle East region is effective in the international system. Southwest Asia region has various natural and human opportunities also convergence in this region has advantages that will face the global power structure with fundamental changes. Despite the existence of extensive human and natural capacities, geopolitical crises and incompatible competitions between regional powers and the intervention of extra-regional powers have had destructive effects on development and sustainable security in this region. Geopolitical competition has been the main obstacle to convergence among Middle Eastern countries. In the meantime, the presence of extra-regional powers and their interference have intensified incompatible rivalries. This research, with its descriptive and analytical nature and using library sources, has explained the factors affecting geopolitical competition in the South West Asia region. The results of the research show that 1- economic interests centered on energy and water resources; 2- achieving strategic points and military weapons; 3- conflicting religious and ethnic discourses and spheres of influence in an organic relationship with each other cause geopolitical competitions have become regional and the involvement of extra-regional powers has intensified the competition.

Orkhan VALIYEV (Assist Prof. - Western Caspian University)

Türkiye's Geopolitical Destiny: From a Closed Nationality to a Flexible Regional Center Country

Advances in technology, climate change, and the phenomenon of migration, which gradually earn a global identity, transformed the classical structure of nation-states based on homogeneity. In this sense, the Turkish nation-state structure, which was closed in the context of closed homogeneity in the twentieth century, is also transforming. From this point of view, it might be stated that the New Türkiye of the 21st century is in the process of giving birth to its new one. In this respect, the concept of New Türkiye expresses the meaning that the republic has entered a new phase politically. For the Republican cadres, the innovation manifested itself in the context of modernization, secularization, and belonging to the political community,

the closed Turkish nationality of loyalty. New Türkiye, the imposition of post-Ottoman geopolitics, is changing in the 21st century. To put it more accurately, while the republic is a notion that consists of the state and the nation, the New Türkiye of the 21st century is transforming to include the market. Because the geopolitical equation of this century has created the conditions for Istanbul to become a regional economic hub again. In this sense, it can be said that the closed discourse of nationality of the twentieth century will be abandoned. It can be said that the phenomenon of migration is a decisive factor in the transformation of Turkish political discourse. In this study, the transformation of Türkiye's political structure will be discussed in the context of migration.

Sadeq A.I. ALSHAIKHEID & Ahmed J. Y. ASMAR (Dr. - Sakarya University & PhD Candidate – Ankara Social Sciences University)

The Future of the Turkish-Saudi Relations in the light of the Regional and International Changes

The study seeks to review the future scenarios of the Turkish-Saudi relations under the domestic changes in both countries and in the light of the regional and international developments including Russian war on Ukraine, Iranian nuclear file and Mideast tour of US President Joe Biden. The study will seek to answer the main question: what is the future of the Turkish-Saudi relations in the light of the regional and international changes? In answering the question, the study looks into the historic and ideological factors that shaped the viewpoints of the political ruling elite in both countries, it will also examine the stages of their bilateral relations in the past two decades with a focus of the main regional and international issues that affected the course of their relations. This will lead to review the most possible future scenarios of their relations and determinants of each scenario and its reflection on the region. The study's significance is represented in highlighting a vital and important topic that seeks to predict the future relations of two regional rival powers as they both have great influence on the stability in the Middle East and on the interests of the world's major powers in the region. The paper's methodology will generally follow an analytical approach that involves the analysis and description of the relations between Turkey and Saudi Arabia; moreover, it will use the Thematic Analysis method to understand the statements by the Turkish and Saudi officials on their bilateral relations and towards common issues.

Muhammad AL ZAWAWY (Dr.- Sakarya University)

Energy Security in the Eastern Mediterranean after the Ukrainian War

One of the main reasons of the Russian military presence in Syria is to block any future projects of pipelines exporting either the Persian Gulf gas or the Eastern

Mediterranean gas to Europe via Syria. The war against Ukraine exposed a strategic weakness of the Russian army, to the extent that Moscow had to pull out some of its troops from Syria to help in the war efforts in the Ukrainian front. The Western resolve to weaken Russia after its invasion to Ukraine and the latest rapprochement with Iran adds more validity to the hypothesis that a Western-led coalition is possible in the Eastern Mediterranean that can bring together Egypt, Israel and Turkey to cooperate in exporting gas to Europe via extending the Arab gas pipeline to Turkey via Syria. In this paper we are trying to examine different scenarios of regional cooperation to the demarcation of maritime borders and the possible bargaining process among the main stakeholder to reach a more stable security order of the Eastern Mediterranean region.

Mert Can DUMAN (PhD Candidate - Hacettepe University)

The New and Sustainable Normal for Developing Countries

Devastating effects of climate change have been more intensely in every aspect of life for the last few decades. In fact, approximately 2 trillion tons of glaciers melt and thousands of hectares of forest areas are lost every year. In this context, energy is one of the most important elements of combating climate change since it accounts around 72 percent of global greenhouse gas emissions. As the paradigm shift in the energy is essential, the methods of meeting the energy demands that support the economic activities of the countries come to the fore. As the share of renewable energy, which is considered as the key to the green transformation process, in the total energy power increases, countries meet the energy demand in a more sustainable way for the climate. At this point, adaptation to the green transition process and sustainable development indicators are shown among the competitiveness indicators of the ‘new world’. In this study, the share of renewable energy and the relationship between sustainable development (ESG) indicators and competitiveness are examined in Turkey and selected Middle Eastern countries. It is assumed that countries which perform better in sustainable development indicators and higher share of renewable energy will be more competitive. It is also indicated in this study, to conclude, necessary aspects are evaluated in order to reveal the components required for sustainable growth and for developing countries to establish a sustainable and competitive growth path.

Esma YIKMAZ (Uzman/Araştırmacı - Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

Doktor Fahreddin Şevket'in "İrân" ve William Penn Cresson'ın "Persia: The Awakening East" Adlı Eserleri zerinden 1900'l Yıllar İrân'ına Dair Karşılaştırılmalı Bir Okuma

Doktor Fahreddin Şevket İrân adlı eserinde, 1900-1925 yılları arasında İrân medeniyetinin ana unsurlarını oluşturan sosyal, siyasi, dini, iktisadi ve kültürel konularda bilgiler vermiştir. William Penn Cresson ise Persia: The Awakening East adlı eserinde 1900'l yılların başında İrân'a yaptığı yolculuk boyunca bölgenin sosyal yaşamına, ekonomisine ve siyasetine dair gözlemlerine yer vermiştir. Bu bağlamda her iki kitap, 1900'l yılların İrân'ına dair önemli referans niteliğindedir. Farklı coğrafyalarda yaşamış, farklı medeniyet tasavvurlarına sahip her iki yazarın bakış aırlarındaki ve düşünce dünyalarındaki belirgin farklılıklar, İrân'a dair gözlemlerine ve dolayısıyla eserlerine yansımıştır. Doktor Fahreddin Şevket, Tahran'ı payitaht ve birinci Őehir olarak nitelendirerek; Őehrin sokaklarının atmosferine dair gözlemlerinden hayranlıkla söz etmiştir. Doktor Fahreddin Şevket'in aksine Cresson ise Tahran'ı zıtlıklar Őehri olarak nitelendirmiştir. Yazar eserinde, Tahran meydanındaki zıt toplumsal kutuplara değinerek, sosyokültürel unsurlara karşı eleştirel bir yaklaşımda bulunmuştur. Bu alışmada, İrân'ın sosyal, siyasi, dini, iktisadi, kültürel ve medeni hayatını ele alan Doktor Fahreddin'in İrân ve William Penn Cresson'ın Persia:The Awakening East adlı eserleri incelenmiştir. Bu inceleme sonucu iki kitapta birtakım benzerlikler ve farklılıklar söz konusu olup, karşılaştırma yoluyla İrân'a dair bir değerlendirme yapılmıştır.

Deniz DEDE (Doktora Adayı- İstanbül Üniversitesi)

Kültürel Mirasın Yok Oluşu: Orta Doğu'da Unutturulan Tarih

Orta Doğu, pek çok emperyal devletin işgaline uğrayan, dolayısıyla gerilimin ve çatışmanın hiç eksik olmadığı bir coğrafyadır. Bölgede on yıllardır yaşanan gerilim, binlerce yıllık tarih yapıları korumayı imkansız kılmakta; bölge halkının kltrine sahip çıkmasını zorlaştırmaktadır. Bu atışma hâli süresince meydana gelen yıkım, iki Şekilde oluşmaktadır: gerilimin galibi olmaya odaklanmış bilinçsiz aktörlerin Őiddeti ve kültürünü empoze etmeye odaklanmış aktörlerin bu yönde politikalar geliştirmeleri. Burada cevabı aranacak soru "Bu aktörler sebebiyle dünyanın yüzleşmesi gereken yıkım ne boyuttadır?" Őeklinindedir. Bu soru, "medeniyetlerin beşiği" adı verilecek derecede önem atfedilen bu toprakların kültürel hafızalarını ne kadar yitirdiğini öğrenmek açısından son derece gereklidir. Bu noktada aranacak cevap; hem ilgili toprakların binlerce yıllık değerlerine ne derece sahip ıkılabildiğini, hem de bu değerleri yok etmek üzere faaliyet gösteren aktörlerin motivasyonlarını ortaya koyacaktır. Bu konu araştırılırken kullanılan yöntem, çıkan çatışmalara ve bu çatışmaların kültürel değerlere etkilerine dair yazılmış haber ve

makalelerin kalitatif bir biçimde değerlendirilmesi yönündedir. Araştırma sonucu elde edilen bulgular iki şekilde incelenebilir. Bunlardan ilki, bölgede varlık gösteren aktörlerin bölgesel güç olma mücadelesinde diğer aktörlere ait kültür birikimini gerek tarihi yapıları ortadan kaldırarak gerekse sosyal bilinci düzenleyerek yok etme çabasıdır. İkincisi ise; bölgeye sonradan eklenmiş güçlerin, bölgede kendilerine karşı “tehdit” olarak algıladığı devletlerin kültür birikimini dış müdahale yoluyla yok etme niyetidir. Devletlerin bu şekilde zayıflayan kültür bilinci, araştırma sonucunda daha net ortaya koyulmakta ve bu bilinci yeniden inşa etmek için başlanması gereken noktalara ışık tutmaktadır.

Nuri SALIK (Dr. Öğr. Üyesi- Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)

Devrim ve Dış Politika: Suriye Baas Partisi Örneği (1963-1970)

8 Mart 1963 tarihinde gerçekleştirilen Baas darbesi, Suriye’de ancien régime’in sonu olmuş ve Osmanlı döneminden beri Suriye’yi yöneten kentli Sünni ailelerin siyasi hegemonyası tasfiye edilmiştir. Yeni toplumsal güçlerin taşıyıcılığını yapan Baas Partisi, darbe sonrasında Suriye siyasetinin başat gücü olarak tarih sahnesindeki yerini almıştır. Suriye tarihinin en çalkantılı dönemlerinden biri olan 1963-1970 döneminde Suriye siyasetine damga vuran temel faktör, sınıfsal ve mezhepsel gerilimler ekseninde şekillenen iktidar mücadelesi olmuştur. Bu iktidar mücadelesi, 8 Mart 1963 Baas darbesinin ve 23 Şubat 1966 neo-Baas darbesinin arkasındaki itici güç olmuştur. Bu iki devrimin ardından Suriye’nin siyasî, bürokratik ve ekonomik yapısında meydana gelen değişiklikler Suriye dış politikası üzerinde doğrudan etkili olmuştur. Bu çalışma, Suriye’de vuku bulan 8 Mart 1963 ve 23 Şubat 1966 darbelerinin Suriye dış politikası üzerindeki etkilerini tarihsel sosyolojik bir perspektiften incelemeyi amaçlamaktadır. Üç bölümden oluşan bu çalışmada, ilk olarak Tarihsel Sosyolojinin dış politika analizine yaptığı kuramsal katkılar üzerinde durulacaktır. İkinci kısımda, 8 Mart 1963 Baas darbesinden 23 Şubat 1966 neo-Baas darbesine kadar geçen dönemde Suriye dış politikası incelenecektir. Bu kısımda, 8 Mart 1963 darbesinden sonra yaşanan sosyo-politik dönüşümün dış politika üzerindeki etkisi Mısır-Suriye-İrak birlik görüşmeleri ve sonrasında yaşanan gelişmeler ekseninde ele alınacaktır. Son kısımda, Baas Partisi içinde ortaya çıkan kuşaklar arası gerilimin bir neticesi olan 23 Şubat 1966 neo-Baas darbesinden sonra Suriye dış politikası irdelenecektir. Bu kısımda, yönetici elitlerin yapısında meydana gelen değişimin yol açtığı radikalleşmenin Suriye’yi İsrail’e karşı nasıl Altı Gün Savaşları’na sürüklediği ve içeride yaşanan iktidar mücadelesinin dış politika ile ilişkisi incelenecektir.

Yunus ŞAHBAZ (Arş. Gör., Kırıkkale Üniversitesi)

1980'li Yıllarda Orta Doğu'daki İslâmî Hareketlere Türk Aydınının Bakışı: Erol Güngör Örneği

Türkiye'nin 1970'li yılları ülkenin kendi iç sorunlarına kapanması ve sokak eylemleriyle geçmiştir. Orta Doğu ise, özellikle 1974 Petrol Krizi'yle beraber, daha fazla uluslararası kamuoyunun ilgisini çekmektedir. Ayrıca bu yıllarda Orta Doğu'da yükselen İslâmî hareketlerin siyasî ve toplumsal mobilizasyonu bu ülkelerde cereyan eden hadiseleri daha çok çekim merkezi haline getirmiştir. Uluslararası bu trendin aksine, Orta Doğu'daki siyasî ve toplumsal hareketliliğin Türkiye'deki entelektüel kamuoyunun çok da ilgisini çekmediği görülmektedir. Bazı tekil girişimler ve devlet nezdinde de bazı teşebbüsler olsa da 1970 ve '80'lerde Türkiye'deki birçok siyasî ve entelektüel elit için Orta Doğu uzak durulması gereken bir coğrafyadır. Bu anlamda, Orta Doğu İslâm ve laiklik dışı örgüt ve inançlarla eşdeğer tutulmakta; Türkiye'nin de laik bir ülke olarak kendisini bu coğrafyadan uzak tutması gerektiği kabulünden hareket edilmektedir. Bu bağlamda 1970'ler ve '80'lerde Orta Doğu'ya dönük algı ve önyargıların dışına çıkabilmiş az sayıda entelektüel ve siyasî elitlerden söz edilebilir. Daha çok milliyetçi-muhafazakâr kimliğiyle bilirse de Erol Güngör bunlardan biridir ve Güngör'ün Orta Doğu'daki gelişmelere istisnai bir ilgisi vardır. 1970'lerin ortalarında yazdığı köşe yazılarında Güngör Türkiye'deki elit çevrelerinin Orta Doğu yaklaşımlarını sorunsallaştırmakta ve eleştirmektedir. Bu çalışmada, Erol Güngör'ün erken sayılabilecek dönemdeki çoğunlukla ihmal edilen Orta Doğu ilgisinin ele alınması ve onun bu ilgisinin temel parametrelerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Güngör'ün Orta Doğu'daki gelişmeler üzerine değerlendirmeleri ve bu gelişmelerin Türkiye'ye yapacağı olası sirayetler onun metinleri üzerinden sorunsallaştırılacaktır. En nihayetinde ise, bu alanda uzman birisi olmamasına rağmen, Güngör'ün yaptığı analiz ve öngörülerinin bir değerlendirilmesi yapılacaktır.

Ayşenur AYGÜL (PhD Candidate - Hacettepe University)

Analysis of Libyan Immigration Detention Centers under the International Law

The detention of immigrants under certain conditions, which is a reflection of the sovereign right of the state in their country, is a sensitive issue as it restricts the individual's right to freedom. Immigrant detention appears to be an exceptional last resort. Since Libya is both a destination country and a transit country for both regular and irregular migrants, it has been a country that has been receiving immigration for years. Human rights violations in immigration detention centers in Libya have become more serious under the severe conditions of the civil war. In migrant detention centers in Libya, migrants are held in very bad conditions and exposed to many different types of violence. The problems of authority in Libya and the

questionable policies of European countries to prevent immigration from Libya are among the main reasons underlying the crisis in immigration detention centers. This research aims to put how and under what conditions it would be possible to keep immigrants in detention centers in terms of international law after giving a brief immigration profile of Libya. It then discusses the situation in Libya's immigration detention centers.

Diego Checa HIDALGO (Dr.- University of Granada)

Compliance with International Humanitarian Law Respect in the Palestinian Territories Occupied by Israel

This paper aims to identify and analyze the main violations of International Humanitarian Law (IHL) that protects the population living in the occupied Palestinian Territories. The conquest of East Jerusalem, the West Bank and the Gaza Strip by Israel after the Six-Day War triggered a military occupation that has not ceased since 1967. The maintenance of the occupation has meant the prolongation of a conflict that has become one of the most relevant on the international scene due to the attention received and the impact on global peace and security. During that period (1967-2022), the occupying power has continuously exercised control over the territory and the Palestinian population that inhabited it, manifesting itself in serious violations of IHL. Our objective is to identify, analyze and assess the effects of the greatest breaches of IHL in the occupied Palestinian Territories, based on the duties established for the occupying power, mainly in the Hague Regulations of 1907 (arts. 42 to 56), in the Fourth Geneva Convention (arts. 27 to 34 and 47 to 78), as well as certain provisions of Additional Protocol I and customary IHL. Through a qualitative methodology that combines the documentary analysis of primary and secondary sources, serious breaches of IHL by the occupying Power have been identified that affect its obligation to ensure and maintain sufficient levels of public health and hygiene, as well as to supply food and medical supplies to the population of the occupied territory. There is also evidence of violations of the prohibition of forced transfers of the population from and within the occupied territory, and of the prohibition of the transfer of the civilian population of the occupying power to the occupied territory. Along with this, the prohibitions on collective punishment, reprisals against protected persons and their property, the confiscation of private property by the occupier and the destruction or seizure of enemy property have not been respected. In addition, the occupying power has prosecuted persons accused of criminal offenses without respecting internationally recognized judicial guarantees and has prevented delegates of the International Red Cross and Red Crescent Movement from carrying out their humanitarian activities.

Nur Atika HAIRI (PhD Candidate, Sakarya University ORMER)

The Humanitarian Assistance Role of Malaysia for Syria (MFS) Toward Syrian refugees in Malaysia, Syria and Turkiye from 2012 to 2021

This study investigates the forms of involvement and contribution of a humanitarian-based organisations called Malaysia For Syria (MFS). It is geared towards finding out the humanitarian aid role implemented by MFS in assisting Syrian refugees in Malaysia, Syria and Turkiye from 2012 to 2021. Based on a qualitative approach, the study conducted in-depth interviews with three MFS officials. The selection of this NGO was based on specialized assistance to Syria and its active involvement since the organization's establishment. The findings have shown there are various humanitarian aid projects conducted by MFS involving the economic, educational, social, health, agricultural, and infrastructure sectors. Indubitably, the projects have contributed to the sustainability of the Syrians' lives. Active involvement through activities conducted in Malaysia has increased awareness of the Syrian issue among the Malaysian community. Thus, all of its programmes and activities are based upon these objectives rooted in humanitarian values and principles. Furthermore, Malaysia is not a signatory of the UN Refugee's Convention, but it still helps refugees on humanitarian ground. Also, it is found out through this study that there is an existing collaboration between the government of Malaysia, the government of Turkiye, local NGOs in Turkiye, Syria and MFS itself especially in terms of the Syrian's settlement issue. The findings of this study further reveal that the existence of humanitarian organisations such as MFS is allowed because the government of Malaysia permits humanitarian aid based on the support for basic needs for refugees. Lastly, this study recommends the need for MFS to further strengthen its commitment in providing humanitarian assistance and develop more the program to ensure that future humanitarian assistance programs be more effective.

Ferit MALKARA (Doktora Öğrencisi, Milli Savunma Üniversitesi Alpaslan Savunma Bilimleri Enstitüsü)

Yemen'in Toplumsal Yapısı ve Siyasal Şiddet Bağlamında İç Savaş

Yaklaşık son yedi yıldır Yemen'de iç savaş devam etmektedir. Husiler kuzeyde yani aşiretçiliğin yaşandığı yerde toplanmış Yemen'in diğer nüfusunu oluşturan Sünniler ise ülkenin güney tarafına yerleşmişlerdir. Kuzeyin sarp ve dağlık olması, doğal kaynaklar açısından yetersiz olması ve en önemlisi de etnik ve dini ayırımdan dolayı sürekli bir ayrışma ve ötekileştirmenin sonucu olarak çatışma kaçınılmaz olmaktadır. Bununla birlikte bölgesel güç olma yolundaki İran ve Suudi Arabistan'ın müdahaleleri süreci içinden çıkılmaz bir duruma itmektedir. BM raporlarına göre halkın %80'i yardıma muhtaç durumdadır. Yemen başarısız devlet olarak tanımlanmaktadır. Yemen'in güncel sorunlarını veya iç savaşa sürüklenme

aşamasını üç ana başlık altında toplamak mümkündür. Bunlardan ilki 1990 yapılan birleşmenin asla tam manasıyla bir birleşim olmamasıdır. Aşiretçilik ve merkezsizleşme bu birleşime engel temel unsurlardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır. İkinci olarak Yemen Orta Doğu'nun en fakir ülkelerinden birisidir. Ülkenin ekonomisi tamamen dış yardımlar ve yurt dışındaki Yemenli işçilerin ailelerine gönderdikleri paralar üstünden dönmektedir. Üçüncü ve son olarak ise politik güçsüzlük ve kırılgnlık, parçalara ayrılmış devlet yapısı başta olmak üzere Suudi Arabistan ve İran olmak üzere birçok ülkenin müdahaleleri sonucu oluşan karmaşık ve iç savaşsal yapısıdır. Burada asıl sorunun iç savaşta bir tarafta Suudi Arabistan, ABD ve İngiltere diğer tarafta İran, Rusya ve Çin bulunan ve El Kaide, IŞİD ve Hizbullah gibi terör örgütlerinin her geçen gün güç kazanarak iç savaşta yer alması hâlihazırda var olan karışıklığı daha karmaşık hale getirdiği değerlendirilmektedir. Çalışmamızın amacı Yemen'deki siyasal şiddetin ve iç savaşın oluşmasında toplumsal yapının etnik ve dini inanç farklılıkları açısından ziyade sorunun ekonomik kaynaklı olduğu açıklanmaya çalışılacaktır.

Muhammet Fatih ÖZKAN (Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

Geleneksel İttifaklarla Bölgesel İş Birliği Arayışları Arasında Katar'ın İran'la İlişkileri

1981 yılında devrimci bir rejim tarafından yönetilen İran tehdidine karşı kurulan Körfez İş Birliği Konseyi'nin (KİK) üyelerinden biri olan Katar'ın İran'la ilişkileri bu örgütün diğer üyeleri olan Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), Bahreyn ve Kuveyt gibi ülkelerden büyük ölçüde farklı bir seyir izlemiştir. İran-Irak Savaşı'ndan Arap Baharı'ndaki devrim/karşı devrim süreçlerine ve son olarak İran nükleer müzakerelerinde ortaya çıkan yaklaşım farklıları Katar'ı, Haziran 2017'de KİK üyelerinden Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn'in yanı sıra Mısır'ın da katıldığı ciddi ekonomik ve diplomatik yaptırımlara maruz bırakmıştır. Katar'ın karşılaştığı bu tablonun gerekçesi yalnızca İran'la ilişkileri olmamakla birlikte bu çalışmanın temel araştırma konusu, Doha'nın başta Riyad olmak üzere Körfez başkentlerinden gelen tüm tepkilere rağmen Tahran'la ilişkiler konusunda farklı bir yaklaşım benimsenin ardındaki motivasyonları ortaya koymaktır. Bu bağlamda, Katar'ın kendi güvenlik perspektifinden konuya yaklaşımına, bölgesel sorunlarda arabuluculuk rolü üstlenme stratejisine ve son olarak İran'la özellikle doğal gaz arama/çıkarma sahalarında rekabetten ziyade iş birliğini öne çıkarma eğilimine odaklanılacaktır. İran'la Katar arasında oluşan karşılıklı bağımlılığın Katar'ı geleneksel ittifak ilişkilerini çok fazla zorlamadan çatışma yerine ortak çıkarlarda uzlaşmaya sevk etmesi ve yumuşak güç unsurlarını ön plana çıkarması, çalışmanın daha çok neo-liberal bir perspektiften ele alınmasını gerekli kılacaktır. Çalışmada ayrıca Katar'ın İran'la ilişkilerde kendisiyle benzer bir tarihsel tecrübeye ve yine kendisiyle benzer bir ekonomik, kültürel ve demografik yapıya sahip olan Bahreyn

ve BAE'den farklılaşan noktaları ele alınacağı için vaka analizlerinde sıklıkla başvurulmuş en benzer sistem tasarımı yönteminden yararlanılarak karşılaştırmalı bir inceleme yapılacaktır.

Yusuf Bahadır KESKİN (Dr. Öğr. Görevlisi, Amasya Üniversitesi)

Suudi Arabistan'ın Yemen Müdahalesi: Siyasi, Askeri ve Ekonomik Başarısızlığın Analizi

Mart 2015'te Suudi Arabistan öncülüğündeki Arap Koalisyonu'nun, Yemen'deki meşru yönetim olan Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur Hadi'nin talebiyle başlattığı askeri operasyon yedi yılı aşkın süredir devam etmektedir. Dönemin Savunma Bakanı Muhammed bin Salman'ın karar sürecindeki etkisini arttırması ile İran destekli Husilerin alan kazanmasına karşılık olarak girişilen bu savaş, Riyad'a ne askeri ne de siyasi ve ekonomik olarak başarı getirmemektedir. Suudi Arabistan yönetiminin ihtişamlı ekonomik kapasitesi ve siyasi girişimlerinin, askeri başarısızlığın önüne geçemediği Yemen Savaşı, Riyad için "bataklık" olarak ifade edilmektedir. Bu çalışmada Suudi Arabistan'ı, Yemen'deki iç savaşa müdahale etmeye iten faktörleri, tüm çabalara rağmen somut bir sonuç alınmamış olmasının nedenlerini ortaya koymaya ve olası senaryolara dair öngörülerde bulunmaya çalışılmaktadır.

Çağatay Balcı (Doktora Adayı, Milli Savunma Üniversitesi)

İran'ın Psikolojik Harekât Stratejisinde Ara Hedef Kitlelerin Araçsallığı

İran'ın savunma doktrini, İslam Devrimi'nin ardından dönüşüme uğrayan ana düzlemlerin başında gelmektedir. Devrim sonrasında tehdit algılamaları, dost-düşman tanımlamaları ve jeopolitik yaklaşımlarda yaşanan dönüşümler bütünsel olarak İran'ın savunma doktrininde büyük bir kırılma yarattığı gibi aynı zamanda savunma doktrini bileşenlerinde ve strateji-taktik düzeylerinde de etkilerini göstermiştir. Bu bağlamda, yeniden şekillenen savunma doktrinindeki dönüşümün en önemli boyutlarından bir tanesi de psikolojik harekât stratejisi olmuştur. Devrim sonrasında bilhassa bölgesel düzlem çerçevesinde uygulamaya koyduğu devrim ihracı politikası ile yeni psikolojik harekât stratejisinin paradigmatik sınırlarını belirleyen İran, bu bağlamda yeni tema, mesaj, araç ve hedef kitle tanımlamalarını da yeniden belirlemiştir. Özellikle bölge halkları nezdinde etki inşasını hedefleyen İran'ın yeni psikolojik harekât stratejisinde ara hedef kitleler önemli bir konuma sahiptir. Psikolojik harekât terminolojisinde, harekâtın doğrudan hedefi; ikna, etki inşası veya imaj yönetimi faaliyetlerinin odağı konumunda bulunmayan fakat söz konusu toplumda psikolojik harekât mesajlarının ve temalarının geniş kitlelere ulaştırılmasında taşıyıcılık rolü üstlenen toplulukları ifade eden ara hedef kitleler İran'ın yeni psikolojik harekât stratejisinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

Suriye krizi ile birlikte psikolojik harekât stratejisinde ara hedef kitlelerin araçsallığına daha fazla gereksinim duyan İran, bu topluluklara daha fazla önem atfetmeye başlamıştır. Özellikle mezhepsel veya ideolojik düzeyde İran'a yakın veya müzahir bir tutuma sahip olan ara hedef kitleler İran'ın bölgesel etkisinin yoğunlaşmasında önemli bir rol üstlenmektedirler. Bu çalışmada İran'ın psikolojik harekât stratejisinde ara hedef kitlelerin araçsallığı ve bu araçsallığın bölgesel düzlemdeki etkileri incelenecektir.

Lucia G. DEL-MORAL (The Euro-Arab Foundation for Higher Studies)

From the Radical Disembedding to Cross-Ideological Coalescence. Inter-Party Relations between the Islamist Movement al-Adl wa-l-Ihsane and the Radical Left Party Annahj Addimocrati in Morocco

The strategy adopted by pluralist authoritarianism for fragmenting the political scene accentuates a cleavage between groups that propose a strategy of progressive and gradual integration into the political structures, and those that adopt anti-system positions based on ideological radicalism and antagonistic rhetoric. This scenario forces the moderation of the parties in order to participate in the political system and increase their influence and also prevents the presence of anti-system political forces at the ideological extremes in the party system. Some authors consider that it is due to the excluded nature of these actors and their lack of electoral interests, that they have overcome political pressures for mainstreaming. However, how these dynamics influence the political and ideological orientation of North African anti-system parties remains largely unexplored. In particular, we find very few theoretical and methodological references for the analysis of anti-system parties in the Moroccan context, with most studies focusing on anti-authoritarian protests or violent extremism. Given these considerations, this research explores the evolution of ideological and political orientation of the opposition Islamist Movement, al-Adl wa-l-Ihsane (AWI), and the radical left party Annahj Addimocrati in Morocco. Inter-party relations between both groups have evolved from violent confrontations on the university campuses between the 1970s-1990s to a crossideological coalition (dated from 2011), in which parties of a very diverse nature coexist. These cases show two different paths of anti-system parties' moderation. On the one hand, AWI has undergone a transition from its substantial ideological stance based on the idea of the Caliphate to an inclusive political model that focuses on strategic alliances with secular movements. On the other hand, Annahj Addimocrati has developed a process of symbolic differentiation through a conceptual framework and a radical discourse with clear references to social movements theory. We consider that political alliances based on non-violent contestation are a key element for political change when "reformist" parties have significant social support and reach political agreements with forces with different ideological orientations.

Daniel F. Pérez GARCÍA (The Euro-Arab Foundation of Higher Studies)

Spain and Morocco versus Terrorism: Bilateral Cooperation in the Fields of LEA's, Judiciary and Prevention of Radicalization

11-M and the Casablanca attack represent a before and after in the Spanish-Moroccan counterterrorist cooperation, since both administrations are then committed to a qualitative leap to jointly combat jihadism. However, not all the action fronts have the same level of development to coordinate the anti-terrorist policy. The new and changing threats of global terrorism make it necessary to constantly update the tools used. This research seeks to answer which are the most and less successful tools of cooperation between Spain and Morocco in terms of anti-terrorism. To do this, a systematic review has been implemented in order to summarize the historical backgrounds of bilateral cooperation and the evolution of the tools and agreements launched to fight terrorism. For these reasons, this research aims to analyze the current strengths and weaknesses in LEA's, judicial and prevention of radicalization cooperation between Spain and Morocco. In order to resolve these questions, the article adopts a qualitative analysis of the literature, incorporates a descriptive-interpretative approach and bets on the consultation of sources in different languages and fields of origin. All this, so that they balance the possible biases and compensate for the gaps in the literature, since not all the documents are freely accessible due to their special sensitivity to the security of both countries. All in all, this research concludes that Spain and Morocco have neglected bilateral collaboration frameworks in the fight against jihadist radicalization, while LEA's and judicial cooperation is a clear model of successful cooperation. In light of these results, it would be worth considering to follow the successful experience in the development of agreements and specific tools on other fronts to apply them to the field of radicalization prevention. Likewise, to bridge the existing gaps, the civil society initiatives described in the research should be incorporated to make them converge with the bilateral anti-terrorist cooperation strategies already developed.

Javier RUIPÉREZ, Josep García COLL & Salvador BERDÚN (The Euro-Arab Foundation for Higher Studies)

Discomfort and (Social)Mobilization: Understanding Radicalisation and Why Context Matters

In recent years, the increase of the scientific contribution and the empirical studies has led to gain a good amount of knowledge on the radicalisation process and extremism dynamics. Based on recent field research carried out in Iraq, Tunisia and Lebanon, this piece of research attempts to put forward how several policy developments on P/CVE have been based on what we could consider to be outdated premises. For example, the conveyor belt theory that links ideological extremism

with violent extremism, the need to control and train religious stakeholders as the main actors in the spread and mitigation of Violent Extremism, or the search for Violent Extremism hotbeds in the MENA Region as the main exporters of Violent Extremism towards Europe. Throughout our presentation, we question these premises and present alternative pathways to reframe research and policy development in and towards MENA societies.

Daniela IRRERA (University of Catania)

Religion and Civil Society Organizations in the Mediterranean: Strengthening Interreligious Dialogue and Tackling Radicalisation

The scholarship on the influence of religion in politics has consistently grown in the last years. Students of International Relations and European studies have analyzed and described such impact, particularly on foreign policy and other related issues, such as development and aid policies or security and defence cooperation. Such analyses have particularly focused, on the one hand, on the actors, both positive (NGOs, civil society organisations; local communities) and negative (radical groups and movements); and, on the other, on the mechanisms and practices through which religion exerts an influence and/or is utilised to achieve broader results. While some interesting contributions on the role of CSOs already exist, particularly on their ability to strengthen the transparency of the decision-making procedures and to expand the representativeness, further research is needed on how this happens in non-democratic contexts and towards non-democratic partners. The presentation aims at exploring the roles of CSOs in the dialogue that the EU has built with local communities in the MENA region and, in particular, how religion is employed as a tool for strengthening cooperation at grassroots level and prevent radicalization.

Ahmet Emin DAĞ (Dr. - İNSAMER)

Suriye'nin Demografik dönüşümü ve Türkiye'nin Seçenekleri

Suriye'nin etnik ve dini yapısı tek bir ülkenin sınırları içinde farklı aidiyetlerden beslenen karmaşık bir toplumsal yapı yaratmıştır. Suriye toplumunda yatay düzeydeki etnik ve dini farklılıklara dayalı bu çatlak, iç savaşın büyüttüğü dikey düzeydeki siyasi ve sosyoekonomik farklılıklara dayalı bölünmelerle birleşince ülkenin ulusal bütünlüğü bozulmuştur. Ülke içinde gerek rejimin ve gerekse farklı etnik ve dini grupların rakiplerini hedef alan şiddet ve sürgün politikaları etnik yer değiştirmelere dayalı yeni bir coğrafi durum ortaya çıkarmıştır. Bununla paralel olarak, ülke içinde ve dışında insanların yer değiştirmesi sonucu birçok etnik ve dini grubun yaşam alanı değişmeye başlamıştır. Kendi içindeki bu çelişkiler, barışın geciktiği her gün ülkenin fiili bölünmesini tetikleyecek yeni bir ortam oluşturmuştur. Bu yeni durum olumsuz sonuçları sadece Suriye'yi değil çevre ülkelerin istikrarını

da etkileme potansiyeli taşıdığı için Türkiye'nin bu etnik bölünmeler ve gelecek senaryoları önündeki seçenekleri hayati önem taşımaktadır.

Işlay Karşı DEMİRAĞ (Doktora Adayı - Sakarya Üniversitesi ORMER)

Medya Mezhepçiliği: Lübnan Örneği

Lübnan, Ortadoğu'nun mezhepsel ayrıma göre bölünmüş küçük bir ülkesidir. Resmi olarak belirlenmiş on sekiz mezhep vardır. Lübnan'daki bu mezhepsel farklılıklar başta siyaset olmak üzere toplumun her alanını etkileyen önemli bir belirleyicidir. Mezhepsel farklılıklara dayalı yönetim sistemi 2019 yılında başlayan protestolarla yeniden tartışılmaya başlanmıştır. Protestoların odak noktasını başta kötüye giden ekonomik koşullar oluştursa da zamanla siyasal elitlerin yolsuzlukları ve kayırmacı politikaları da eleştirilmeye başlanmıştır. Protestolarla gündeme gelen mezhepsel farklılıklar medyada da kendini göstermektedir. Medyada mezhepçiliğin temel belirleyici olduğu medya mezhepçiliği kavramı ise bu çerçevede en iyi Lübnan örneği ile açıklanabilir. Diğer Ortadoğu ülkelerine kıyasla devlet tarafından kısıtlanan bir medyaya sahip olmadığı için Lübnan, Ortadoğu'nun en liberal ülkesi olarak tanımlanmaktadır. Bunun yanı sıra Lübnan'daki medya, mezhepsel ayrımlara dayalı olması nedeniyle tartışılmaktadır. Medya sahiplerine bakıldığında hepsinin temsil ettiği bir siyasi parti ve bağlı olduğu mezhep bulunmaktadır. Televizyon, radyo ve basın gibi medya araçları hem siyasi hem de dini gruplar tarafından kullanılmaktadır. Haberler bu ayrıma göre çerçevelenmekte ve topluma aktarılmaktadır. Siyasette etkin olan aktörler medyayı dolayısıyla toplumu da yönetmektedir. Medya araçlarının bu seçkinlerin elinde olması haber akışını etkilemekte ve mezhepsel ayrımı derinleştirmektedir. Çalışmada haberlerin farklı medya kanallarında nasıl çerçevelendiği örneklerle açıklanmaya çalışılacaktır. Bu çerçevede bu çalışma ile Lübnan'daki devlet, toplum ve medya ilişkisinin mezhepçilik odağında analiz edilmesi amaçlanmaktadır.

Tuççe Ersoy CEYLAN (Dr. - İzmir Demokrasi Üniversitesi)

İsrail'de İslami Hareket

İsrail'de İslami Hareket (Hareket el İslamiyye fi Dahl el-Filastin) 1970'li yıllarda İsrail vatandaşı Filistinlilerin spesifik ve karmaşık şartları altında ortaya çıkan siyasi ve sosyal bir harektir. Sloganı "İslam çözümdür" olarak bilinegelen hareket İsraili Filistinlilerin önce sıkıyönetim altında yaşamları bağlamında ve daha sonra İsrail siyaseti ve toplumundan dışlanmaya ve ayrımcılığın çözümüne dair İsraili Filistinli topluluk arasında vücuda gelen siyasi oluşumlardan biridir. Zamanla İsraili Filistinli azınlığın başat siyasi trendlerinden biri olan Hareket yıllar içerisinde belediyelerde ve yerel yönetimde elini güçlendirmiş ve içinde bulunduğumuz yüzyılda Hareket'in bir kolu (Ra'am) İsrail'de tıkanan seçimlerde kilit rol oynayarak ilk defa koalisyon

hükümetine katılmıştır. İsrail otoriteleriyle istikrarsız ve ihtilaflı bir ilişkiye sahip olmasına rağmen Hareket popülerliğini, Filistinli topluluk içerisindeki etkisini ve toplumsal organizasyonunu sürdürmeyi başarmıştır. Bu çalışmada İslami Hareket'in gelişimi tarihsel olarak ele alınacak, İsraili Filistinliler arasında böyle bir hareketin neden ve hangi toplumsal-siyasi ve yerel-bölgesel-uluslararası şartlarda ortaya çıktığı irdelenmeye çalışılacak ve hareketin İsrail otoriteleri nezdindeki yeri ve nasıl algılandığı analiz edilmeye çalışılacaktır. Bunu yaparken İsraili Filistinli topluluğun içinde bulunduğu sosyal, ekonomik ve siyasi şartlar da ortaya konulmuş olacaktır.

Zoulikha ALIANE (PhD Candidate - Sakarya University ORMER)

Developments of Western Sahara Issue and Its Impact on North African Countries

The Sahara issue is one of the longest disputed issues in North Africa between the Polisario Front and Morocco since the exit of Spain. The conflict was initially an armed conflict, began in 1975, when Spain signed out, till the ceasefire agreement ended the armed conflict between the Polisario Front and Morocco and turned the conflict from a military conflict into a civil resistance. Regional and international positions on the issue of Western Sahara varied. There are regional positions that support the Moroccan position and others oppose it, but there is a general tendency to settle the conflict. Morocco refuses to recognize the sovereignty of Western Sahara over its territory and demands that it be granted autonomy in return for being the supervisor of it, while Algeria adopted a position Steady with the support of the Sahrawi people in deciding their fate and not dividing it between Morocco and Mauritania. Algeria is considered the biggest supporter of the Sahrawi refugee cause, which has given them camps in Tindouf. While Spain initially supported the right of self-determination for the Saharawi people, stressing that it is the basis for ending colonialism. But recently, Spain changed its position on the issue of the Sahara and adopted the approach of Morocco, which created a diplomatic crisis between Algeria and Madrid. In this research paper, we will discuss the most important developments in the Western Sahara issue and how it affects North African countries, especially Algeria, as a pivotal country in the region, through the following axes:

- The most important actors in the Western Sahara issue.
- The geostrategic dimensions of the Western Sahara issue.
- The impact of the Western Sahara issue on the relations between Morocco and Algeria.
- The impact of developments in the Western Sahara issue on Algeria and Spain.

Ashgül SARIKAMIŞ (Dr. Öğr. Üyesi - Selçuk Üniversitesi)

EU's Policies for Preventing Violent Extremism and Terrorism in North Africa and Sahel Region

This paper examines the EU's policy strategies and instruments in preventing and countering violent extremism and terrorism in its Southern neighbourhood. It particularly analyses the EU main policy guidelines such as EU's Global Strategy (2016) and the EU Strategy for Combating Radicalisation and Recruitment, Commission's Agenda on Counter Terrorism (2020) and Council Conclusions by looking at EU's external engagement with non-EU countries in combatting terrorism. In this regard, EU attaches special importance to North African and Sahel countries which represent fertile ground for the rapid spread of violent extremist and radical groups. The EU established missions in these regions such as EUCAP Sahel Niger, EUCAP Sahel Mali, EUBAM Libya with an explicit mandate on counterterrorism. The EU also supported the G-5 Sahel Joint Force, which was established in 2017 among Sahel countries, as a regional partnership for fighting terrorism, organised crime and smuggling. In addition to counterterrorism cooperation with North African and Sahel Countries, the EU employs various tools at its disposal such as border control, judicial cooperation and security sector reform for the prevention of terrorism and transnational crime. Nevertheless, this study argues that EU's security cooperation with North Africa and Sahel countries underscores religion-oriented violence and focuses on "Islamist" violent extremism and downplays the root-causes of terrorism such as poverty, weak state governance and income inequality.

Mahfoud Ali ZOUİ (Dr. - 8 Mai 1945 Guelma University)

'Politics of Memory' in the 'New Algeria' and the Future of Relations with France

The legacy of the French colonial history in Algeria has long cast its shadow on the relations between the two countries. The instability which characterized these relations since independence is largely attributed to the failure to 'reconcile collective memory' due to the historical "French obsession with Algeria," which was once the jewel in crown of the French Empire. This 'Algeria obsession' has arguably prevented Paris from recognizing its imprescriptible crimes against Algerians and pushed it to glorify its colonial experience in Algeria through legislation and provocative political discourses. This paper argues that since the election of President Abdelmadjid Tebboune in 2019, a new policy approach with a harder line regarding the memory issues has been adopted with far-reaching implications for the future of the political, economic and cultural relations between the two countries. The measures and initiatives adopted by Tebboune who vowed to "lay the

foundations of a new Algeria," send a clear message to Paris that there will be no compromise in the file of collective memory and that establishing normal relations based on mutual trust and equal partnership can only be achieved when France succeeds to come to terms with the legacy of its brutal colonial past, recognizes its crimes during the colonial period ,and bears its historical responsibilities.

Çağlar EZIKOĞLU (Dr. Öğr. Üyesi - Çankırı Karatekin Üniversitesi)

The Logic of Political Survival in Middle East: The Case of AKP and Ennahda

This research argues that the correlation between Islamist political parties or leaders and power repeat themselves across time and space in light of the concept of political survival. Hence, Turkey under the AKP rule is not an exception to this argument. With the study of the AKP case, it will be possible to expand the comparative analysis on this issue and explore the logic of political survival in the Islamist political parties. The Ennahda in Tunisia is one of the most obvious examples of this. Tunisia's moderate Islamist Ennahda party has won the country's first democratic election since the Arab Spring uprisings of 2011. Ennahda, which has been in power in 2011, continued to increase Islamic politics during its rule and did not end pressures on the secular society. Ennahda's policies seriously damaged its political survival in the 2014 elections. The Tunisian secular Nidaa Tounes party emerged as the main winner in the 2014 parliament election. As a result, Ennahda has realised that as long as Islamist politics continues, political survival will not be protected after this election. This awareness emerged at the 2016 party congress when Ennahda formally announced its intention to separate its political and religious work in this congress. This paper claims that, in determining political positions and policies for Islamist political parties, it is based on protecting political survival rather than other issues like religion. This research uses a comparative analysis with focusing the AKP and Ennahda case to prove this argument.

YÜRÜTME KURULU / ORGANIZATION COMMITTEE

Koordinatör/Coordinator

Yıldırım Turan

Yardımcı Koordinatörler/ Co-Coordiators

Bilal Yıldırım

A. Selcan Özdemirci Cinal

Berkan Özgür

Talha İsmail Duman

Mustafa Onur Yalçın

Mehmet Rakipoğlu

Organizasyon Komitesi/Organization Committee

Tuncay Kardaş

Ali Balcı

İsmail Ediz

İ. Aytaç Kadioğlu

Nebi Miş

İsmail Numan Telci

Murat Yeşiltaş

Ramazan Erdağ

İbrahim Efe

Kadir Temiz

Othman Ali

Ayşe Sosar

Ma'en Ahmed Ali

Soliman Al-Zawawy

Abdusamet Pulat

Ayşenur Hazar

Fatma Zehra Toçoğlu

Furkan Halit Yolcu

Furkan Polat

Mustafa Caner

Mustafa Şeyhmus Küpeli

Recep Tayyip Gürler

Rumeysa Ayverdi

Rumeysa Köktaş

Serra Can

Zana Baykal

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC COMMITTEE

Abdullah Al-Arian – Georgetown University

Abdullah Baabood – Waseda University

Ahmet Uysal – Istanbul University

Anoush Ehteshami – Durham University

Adrian Jones – La Trobe University

Burhanettin Duran – SETA, Ibn Khaldun University

Emad Shahin – Hamad Bin Khalifa University

Heba Raouf Ezzat – Ibn Khaldun University

Hilal Khashan- American University of Beirut

Homeira Moshirzadeh – University of Tehran

Kemal İnat – Sakarya University

Mohamed El Moctar Shinqiti – Hamad Bin Khalifa University

Nurşin Ateşoğlu Güney – Nişantaşı Üniversitesi

Osman A. Hassan – University of Warwick

Robert Mason – The American University in Cairo

Rory Miller – Georgetown University in Qatar

Steven Wright – Hamad Bin Khalifa University

Youssef Choueiri – Manchester University

Tim Jacoby – Manchester University

Nikolay Kozhanov – Qatar University

Muhittin Ataman – Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi

www.middleeastcongress.org - middleeastcongress@gmail.com

 @SAUORTADOGU /SAUORTADOGU /SAUORMER ORMER.SAKARYA.EDU.TR

"Bu etkinlik TÜBİTAK tarafından desteklenmektedir."